

اللہ
رسول
محمد

Verhalen
Voor Kinderen
Die Nadenken
Deel

-1-

HARUN YAHYA

Kinderen! In dit boek met verhalen die special voor jullie zijn geschreven, staan veel belangrijke dingen. Jullie zullen vele voorbeelden vinden van wonderen in de levende wezens die door Allah zijn geschapen. Jullie zullen opni euw de unieke kracht van onze Heer zien. Jullie zullen ook leren om op elke gebeurtenis die door Allah wordt veroorzaakt, met geduld en overgave te reageren, en om Allah op ieder moment dankbaar te zijn. Jullie zullen leren waarom het belangrijk is om je goed te gedragen tegenover mensen in je omgeving, dat reinheid een kenmerk is van een gelovige en dat vriendelijkheid een deugd is waar Allah van houdt. Dit zijn de titels van enkele van de verhalen in dit boek: Anwar en de schildpad, Wat Rasjied leerde van zijn broer, Omar en de pinguïn, Djamal en de papegaai, In alles zit iets goeds, Het is belangrijk om te leven volgens de Koran, De reinheid van gelovigen, Naïem en de mooie pauw, Anwar en de kleine vogel, Maqsoed en het jonge katje, Saïed en de inktvis, Kariem en opa Hassan.

Over de schrijver

De schrijver, die onder het pseudoniem Harun Yahya schrijft, is in 1956 in Ankara geboren. Hij studeerde kunst aan de Mimar Sinan Universiteit in Istanbul en filosofie aan de Istanbul Universiteit. Sinds de jaren tachtig heeft de auteur vele boeken uitgegeven betreffende politieke, geloofsgerelateerde en wetenschappelijke onderwerpen. Hoog gewaardeerd in de gehele wereld, heeft zijn werk bijgedragen aan de terugkeer van vele mensen naar hun geloof in Allah, of vele anderen een dieper inzicht in hun geloof gegeven. Harun Yahya's boeken zijn aantrekkelijk voor alle soorten lezers, ongeacht hun leeftijd, ras of nationaliteit, omdat ze doelgericht zijn: het verbaan van het perspectief van de lezer door hem of haar aan te moedigen na te denken over belangrijke onderwerpen zoals het bestaan van Allah en Zijn Eenheid, en te leven volgens de waarden die Hij hen heeft voorgeschreven.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُ
رَسُولُ
مُحَمَّدٍ

Over de Schrijder

Harun Yahya is een pseudoniem dat door Adnan Oktar gebruikt wordt. Adnan Oktar werd in 1956 te Ankara geboren en is een bekende Turkse intellectueel. Oktar begon zijn intellectuele strijd in het jaar 1976 tijdens zijn studie aan de kunstacademie van de Mimar Sinan Universiteit. Daar begon hij zich te wijden aan de morele (ethische) en voor hem heilige waarden, waaraan hij zich tot op de dag van vandaag heeft vastgehouden en die hij ook probeert aan andere mensen over te brengen. Gedurende zijn universiteitsjaren bestudeerde hij uitgebreid de heersende materialistische filosofieën en ideologieën en verkreeg hij zelfs meer kennis dan hun voorvechters. Met deze kennis als uitgangspunt heeft hij verschillende boeken geschreven over het bedrog van de evolutietheorie. Zijn intellectuele inspanningen tegen het Darwinisme en materialisme werden een wereldwijd fenomeen. In hun uitgave van 22 april 2000 betitelt het tijdschrift 'New Scientist' de heer Oktar als een "internationale held" omdat hij het bedrog van de evolutietheorie heeft onthuld en een pleidooi voor de realiteit van de schepping heeft gehouden. De schrijver heeft daarnaast verschillende boeken geschreven over het zionistische racisme en de vrijmetselarij en hun negatieve effecten op de wereldgeschiedenis en -politiek. Oktar heeft ondertussen bijna tweehonderd boeken geschreven die de moraal van de Koran en geloofsgerelateerde vragen behandelen.

Zijn schrijversnaam is een samenstelling van de namen Harun (Aaron) en Yahya (Johannes), ter nagedachtenis aan twee respectabele profeten die vochten tegen het gebrek aan geloof onder hun mensen.

Enkele titels van zijn boeken die tot nu toe in het Nederlands vertaald zijn, zijn: "De wonderen van de Qoer'aan", "Het bedrog van de evolutietheorie", "Bepleit nooit onwetendheid", "Vergane volkeren", "De Islam veroordeelt het terrorisme", "De terugkeer van Jezus".

Kinderboeken die tot nu toe in het Nederlands vertaald zijn: "De honingbijen die perfecte honingraten bouwen", "De wereld van onze vriendjes de mieren", "Verhalen voor kinderen die nadenken, deel 1 en 2", 24 uur in het leven van een moslim".

De werken van Harun Yahya worden overal ter wereld gelezen, van India tot Amerika, van Engeland tot Indonesië, van Polen tot Bosnië en van Spanje tot Brazilië.

De boeken zijn in vele talen, zoals Engels, Frans, Duits, Nederlands, Italiaans, Spaans, Portugees, Deens, Urdu, Arabisch, Albanisch, Russisch, Bosnisch, Chinees, Bulgaars en Maleis, vertaald.

Het gehele werk van de schrijver is gebaseerd op en geïnspireerd door de Koran. Zelfs wetenschappelijke onderwerpen, die door de meeste mensen als moeilijk en verwarrend worden ervaren, worden in de boeken van Harun Yahya zeer helder en uitgebreid uiteengezet. Hierdoor spreken de boeken in het algemeen lezers van elke leeftijd en sociale lagen aan. De boeken van Harun Yahya die zich met de geloofsgerelateerde onderwerpen bezighouden, behandelen ook altijd het Bestaan en de Eenheid van Allah, en werden hoofdzakelijk geschreven met het doel de Islam dichter bij diegenen te brengen die onbekend zijn met de religie, en om hen te helpen innerlijke conflicten met behulp van de waarheid op te lossen.

Voor moslims bevatten deze boeken zowel raad als aanmaningen. De schrijver heeft werken over alle basisthema's die in de Koran aan de orde komen, gepubliceerd. Zij helpen moslims om hun kennis over hun religie, en daarbij hun bewustzijn hierover, te verruimen.

Alle boeken van de schrijver over wetenschappelijke onderwerpen benadrukken de Almacht, Verhevenheid en Koninklijkheid van Allah. Deze boeken laten niet-moslims de tekenen van het bestaan van Allah en de uitmuntendheid van Zijn schepping op een zeer indrukwekkende en zorgvuldige manier zien. Anderzijds sterken zij de gelovigen in hun genegenheid en geloof en zijn zij uitermate geschikt om de mensen dichter bij de Islam te brengen daar waar de religie niet in haar ware betekenis beleden wordt. Een subcategorie binnen deze werken zijn die boeken die de misleiding van de evolutietheorie aan de kaak stellen. Het hoofddoel van deze boeken bestaat uit het weerleggen van deze materialistische en atheïstische filosofie, die als een soort alternatieve religie werd neergezet en die de gehele wereld sinds de 19e eeuw opgedrongen wordt. De goede ontvangst, die de boeken bij de lezers vonden, bewijst dat dit doel voor het grootste deel bereikt is. Deze boeken weerleggen de denkwijze, logica en ideologie van het systeem van het ongelooft op de wijze zoals in de Koran vermeld wordt: **“Wij werpen de Waarheid tegen het valse, waarop het vernietigd wordt...”** (Soerah al-Anbiya 21:18). Om deze redenen spelen de boeken een belangrijke rol in de intellectuele strijd tegen het ongelooft.

Het zegel van de Profeet, dat op de voorkant van deze boeken is afgebeeld, hangt samen met de inhoud ervan. Dit zegel vertegenwoordigt de Koran als het laatste boek van Allah en de profeet Mohammed (vrede zij met hem) als laatste van de profeten. De schrijver heeft in al zijn werken de Koran en de soennah (overleveringen) van de profeet Mohammed als zijn leidraad gebruikt. Van hieruit is het zijn doel om de leerstellingen die de basis leggen voor antireligieuze ideologieën, één voor één te ontmaskeren. Hij wil, bij wijze van spreken, het “laatste woord” hebben om zodoende de bezwaren tegen religie volledig de mond te snoeren. Hij gebruikt het zegel van de Profeet (vzmh), die de hoogste wijsheid en morele perfectie verwierf, als een teken van zijn intentie en een smeekbede om dit laatste woord ook daadwerkelijk te mogen hebben.

Beste Kinderen!

- Aan dit boek is een speciaal hoofdstuk toegevoegd over de weerlegging van de evolutietheorie. De reden daarvoor is dat deze theorie de basis is van alle niet-godsdiensstige filosofieën. Omdat het Darwinisme het feit van de schepping verwerpt, en daarmee ook het bestaan van Allah, heeft dit er de laatste 140 jaar toe geleid dat veel mensen hun geloof verwierpen of daarover begonnen te twijfelen. Het is daarom noodzakelijk en een heel belangrijke zaak, om aan te tonen dat deze theorie een misleiding is. Omdat sommige lezers slechts de mogelijkheid hebben om maar één van onze boeken te lezen, denken wij dat het passend is om een hoofdstuk met de samenvatting van dit onderwerp toe te voegen.

- In alle boeken van de schrijver worden geloofsgerelateerde onderwerpen uitgelegd in het licht van teksten uit de Koran, en worden lezers uitgenodigd om Allah's woord te leren en ernaar te leven. Alle onderwerpen die betrekking hebben op Allah's verzen worden op een duidelijke en heldere wijze uitgelegd. De oprechte, eenvoudige en vloeiende stijl van schrijven garandeert dat iedereen van elke leeftijd en uit elke sociale groep deze boeken gemakkelijk kan begrijpen. Dankzij hun effectieve, heldere vertelstijl kunnen ze in één keer uitgelezen worden. Zelfs degenen die spiritualiteit volkomen afwijzen, worden beïnvloed door de feiten die door deze boeken worden aangetoond en zij kunnen de waarheidsgetrouwe inhoud ervan niet weerleggen.

- Dit boek en alle andere werken van de schrijver kunnen individueel gelezen of in een groep bediscussieerd worden. Lezers die graag willen profiteren van de boeken zullen discussies als erg waardevol ervaren, door de mogelijkheid om hun eigen gedachten en ervaringen met anderen uit te wisselen.

- Bovendien verleent men een grote dienst aan de Islam indien men bijdraagt aan het openbaar maken en het laten lezen van deze boeken, welke uitsluitend geschreven zijn om Allah te behagen. Alle boeken van de schrijver zijn uitermate overtuigend. Daarom is het aanmoedigen van anderen om deze boeken te lezen, één van de meest effectieve methoden om de ware religie over te brengen.

- We hopen dat de lezer de recensies van andere boeken die achter in dit boek staan, zal doorlezen. De rijke bron aan informatie met betrekking tot de onderwerpen die gerelateerd zijn aan het geloof, is erg nuttig en is een plezier om te lezen.

- Je zult in deze boeken niet, zoals in sommige andere boeken, de persoonlijke visie van de schrijver vinden, uitleg die gebaseerd is op twijfelachtige bronnen, stijl die zonder respect en eerbied voor de heilige is, evenmin als uitzichtloze verklaringen die twijfel zaaien in gedachten en afdwalingen in het hart veroorzaken.

- Het Arabische woord voor God is Allah en de moslims geven er de voorkeur aan om Allah met Zijn naam aan te roepen. Aangezien dit boek bedoeld is voor zowel moslims als voor niet-moslims, gebruiken we overal het woord Allah.

HARUN YAHYA

**verhalen
voor kinderen
die nadenken
deel
-1-**

Januari, 2006

"Verhalen voor kinderen die nadenken deel"

Cip-Gegevens Koninklijke Bibliotheek, Den Haag

ISBN 90-76151-15-6

Door: Harun Yahya

Vertaald door: K.A. Bisschop

Tekstcorrectie: P. Mullenders

1e druk 2005

© Uitgeverij Noer Al'ilm,

Postbus 272, 3400 AG IJsselstein

Website: www.harunyahya.com

www.bouyafa.nl

www.arabesques.net

E-mail: info@arabesques.net

Januari 2006

Niets uit deze uitgave mag worden openbaar gemaakt of verveelvoudigd, opgeslagen in een data verwerkend systeem of openbaar gemaakt worden in enige vorm, door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Uitgeverij

Noer Al'ilm. Copyright reserved. Subject to the expectations provided for by law, no part of this publication may be reproduced in print, by photocopying, on microfilm or any other way without the written consent of Publish house Noer Al'ilm

Inhoud

- Amar en de schildpad 8*
Hoessein en de olifant 12
Wat Rasjied leerde van zijn broer 14
Omar en de pinguïn 18
Djamal en de papegaai 20
In alles zit iets goeds 22
Ahmed en de gelukkige eend 26
Schattige eekhoortjes met lange staarten 32
Het is belangrijk om het goede woord na te leven 38
De reinheid van gelovigen 42
Naiem en de mooie pauw 46
Anwar en de kleine vogel 48
Ali's kleine vriendje 54
Maqsoed en het katje 60
Saïed en de inktvis 64
Kamal en het zeepaardje 68
Kariem en opa Hassan 70
Opa Oethmaan en zijn kleinzoon 84
Onze klas 86
Bijlage: Het bedrog van de evolutieer 92

AMAR EN DE SCHILDPAD

Op een dag zat Amar één van zijn favoriete verhalen te lezen: “De haas en de schildpad”. Hij moest lachen om wat er gebeurde met de haas en hij leerde van de schildpad hoe belangrijk het is om je hoofd te gebruiken en dat slimheid belangrijker is dan lichamelijke kracht. Terwijl Amar over deze dingen nadacht, ontdekte hij opeens dat de schildpad op de bladzijde in zijn boek tot leven was gekomen en tegen hem begon te praten.

De schildpad zei eerst: “Hallo Amar! Wat goed dat je zo jong bent en toch slim genoeg om iets te leren van het verhaal over de haas en mij.”

Amar vroeg: “Hoe oud ben jij?”

De schildpad antwoordde: “Ik ben niet zo jong als ik eruit zie; ik ben eigenlijk al 45 jaar. Schildpadden leven ongeveer 60 jaar; en er is zelfs een soort schildpad, genaamd de ‘Testudo’, die wel 189 jaar kan worden.”

“Wat is jouw favoriete seizoen?” **vroeg Amar.**

De schildpad antwoordde: “Warm weer is heel erg belangrijk voor ons om te kunnen overleven. Onze lichaamstemperatuur verandert met de temperatuur van de lucht om ons heen en is meestal tussen de 0,1 en de 0,2 graden lager dan die van de lucht. Ons spijsverteringsstelsel versnelt wanneer de temperatuur omhoog gaat. Toen Allah ons schiep, gaf Hij ons dit kenmerk om het makkelijker voor ons te maken om te overleven wanneer het erg heet is. Wij

**Aan Hem behoort
wat er in de hemelen
en op de aarde is.
En Voorwaar, Allah is
zeker de Behoefteloze,
de Geprezene.
(Soerah al-Haddj 22:64)**

hebben alles nodig wat Allah ons geeft, maar Hij heeft niets nodig.”

Amar vroeg zich toen af: “Wat is jouw favoriete eten?”

“Wij houden van gele pompoenen. Onze ogen zijn erg scherp en we zien geel het beste. Dat betekent dat we ons favoriete eten heel gemakkelijk kunnen vinden,” **antwoordde de schildpad.**

Amar had nog een andere vraag voor de schildpad: “Houd je ook een winterslaap?”

De schildpad legde uit: “Ja. Wanneer het kouder wordt, vanaf oktober, en als het steeds moeilijker wordt om voedsel te vinden, gaan onze lichamen langzamer werken en beschermen we onszelf door een paar maanden te gaan slapen. Onze hartslag en onze ademhaling gaan langzamer. Wij houden onze winterslaap tussen oktober en maart. Omdat Allah ons zo geschapen heeft, hoeven we in de winter niet wakker te blijven terwijl er geen eten is, wat fataal voor ons zou zijn. Allah heeft ons al generaties lang beschermd door ons precies op tijd te laten slapen.”

Amar had nog meer te vragen: "Ik weet dat jij op het land leeft, maar ik geloof ook dat sommigen van jullie in het water leven. Kun je me over hen vertellen?"

De schildpad glimlachte: "Je hebt gelijk, Amar. Er zijn landschildpadden, zoetwaterschildpadden en zeeschildpadden. Ik leef bijvoorbeeld op het droge land. Ik geef de voorkeur aan velden, zachte bodem en boomgaarden. Zoetwaterschildpadden, het soort dat jullie in aquariums houden, houden van meren en rivieroeveren. Zeeschildpadden leven in de warme zeeën en komen aan land om hun eieren te leggen. Laat me je iets interessants vertellen over de Caretta zeeschildpad.

Caretta's gaan naar warme stranden om hun eieren te leggen. Allah heeft de jonge schildpadjes geïnspireerd om, zodra ze uit hun ei komen, direct naar de glinsterende zee toe te rennen. Met andere woorden, direct naar waar ze zullen gaan leven. Hoe weten deze baby schildpadjes dat de zee de beste plaats voor hen is om in te leven? Het kan niet anders dan dat onze Heer deze kennis aan hen heeft gegeven."

Amar zei: "Je hebt gelijk. Iedereen die verstand heeft gekregen om te denken, moet weten dat de wereld vol is met Allah's wonderen. We moeten er altijd aan denken dat jij en ik, alle dieren en bomen en alle andere dingen een teken zijn van Hem. Het was leuk om met jou te praten. Bedankt dat je me zo veel hebt verteld. Tot ziens."

"Tot ziens, slimme jongen," **zei de schildpad.**

Ooievaars met hun lange benen

Ooievaars zijn grote
trekvoegels van ongeveer 1 tot

1,5 meter hoog met grote, witte vleugels.

Doordat ze een rode bek en benen hebben,
zien ze er schattig uit. Ieder jaar trekken ooievaars
in grote groepen naar warmere oorden omdat ze
niet in koude gebieden kunnen leven. Op die manier
vertellen ooievaars ons dat de warme zomerdagen
voorbij zijn. Het is een wonder hoe zij weten dat het
koeler gaat worden. Het volgende jaar, wanneer het
voorjaar er weer aankomt, komen de ooievaars terug
van hun kilometerslange reis en vinden ze hun
oude nesten weer terug. Natuurlijk is het Allah
die dit goede geheugen en richtingsgevoel
in hen inspireert.

HOESSEIN EN DE OLIFANT

In een weekend nam Hoessein's moeder hem mee naar de dierentuin. Het was de eerste keer dat hij zo veel verschillende dieren op één plaats zag. Ze gingen naar het olifantenhuis. Een jonge olifant over zijn slurf en viel, de moeder van de baby hielp hem iedere keer.

De moederolifant zag dat Hoessein keek en legde hem uit: "Kijk, mijn baby is nog zo klein, hij weet nog niet hoe hij zijn slurf moet gebruiken. Hij zal 12 jaar bij mij blijven, en de eerste zes maanden zal ik hem leren hoe hij zijn slurf goed moet gebruiken."

Hoessein antwoordde: "Ik heb me altijd afgevraagd waar olifanten hun slurven voor gebruiken. Ademen jullie erdoor? "

De moederolifant vertelde hem: "Het is onze slurf die ons anders maakt dan alle andere dieren. Onze neusgaten zitten aan het eind van de slurf en we gebruiken hem om eten en water naar onze mond te brengen. We pakken dingen op en ruiken ermee. We kunnen er wel vier liter water in opnemen. En wist je dat we er zelfs een klein erwte mee kunnen oppakken? We hebben onze slurven niet zomaar gekregen. Ze zijn een gift van de barmhartigheid van de Almachtige Allah, die alles heeft geschapen."

Hoessein vroeg toen: "Hoe kunnen jullie genoeg eten vinden?"

De moederolifant legde uit: "Wij zijn het grootste dier op de aarde. Een olifant eet iedere dag ongeveer 330 kilo planten. We zijn 16 uur per dag bezig met eten."

Hoessein had een andere vraag bedacht: "Hoe zit het met jullie tanden?"

De moederolifant antwoordde: "Zoals je kunt zien, heb ik aan beide kanten van mijn mond twee lange, scherpe tanden. We verdedigen onszelf met deze tanden en we gebruiken ze ook om gaten

te graven om water te vinden. Natuurlijk slijten onze tanden veel door dit werk en daarom heeft de Almachtige Allah ons een speciale gave gegeven. Een nieuwe tand groeit erachter om de oude, versleten tand te vervangen. Omdat Allah ons op deze manier heeft geschapen, krijgen we een nieuwe tand en kunnen hem goed gebruiken."

Hoessein dacht een ogenblik na: "Je zult wel hongerig zijn, je maag rommelt."

De moederolifant glimlachte: "Wij maken deze geluiden om met elkaar te praten. We kunnen met elkaar praten terwijl we wel vier kilometer van elkaar verwijderd zijn."

Hoessein stond voor een raadsel: "Hoe praten jullie dan met elkaar?"

De moederolifant zei: "Allah heeft een speciaal orgaan in onze voorhoofden geschapen dat een geluid maakt dat mensen niet kunnen horen. Dus spreken we in een code die andere dieren niet kunnen begrijpen en we kunnen elkaar over grote afstanden horen. Zoals je kunt zien, is Allah's fantastische schepping duidelijk te zien in ons. Vergeet niet dat we over deze dingen moeten nadenken en Allah altijd dankbaar moeten zijn!"

Hoessein knikte: "Dank je wel dat je me al deze dingen hebt verteld. Nu moet ik terug naar mijn moeder."

"Tot ziens Hoessein,"

zei de moederolifant.

Onderweg terug naar zijn moeder vroeg Hoessein zich af: "Wie weet hoe groot Allah's wonderen zijn bij andere dieren?"

Wat Rasjied leerde van zijn broer

Op een dag liep Rasjied naar de bushalte om van school naar huis te gaan. Terwijl hij op de bus wachtte, luisterde hij naar een gesprek van een groep andere kinderen. Eén van hen sprak met een harde stem, terwijl hij naar zijn shirt wees en naar een elektrische auto die hij in zijn hand hield. Rasjied spitste zijn oren en hij kon horen wat ze zeiden.

De naam van de jongen die zo luid sprak was Asiem. Hij vertelde zijn vrienden over zijn dure kleding en zijn nieuwe . Toen Rasjied thuiskwam, bleef hij maar denken aan wat de jongen had gezegd. Toen zijn broer Zoebair zag dat Rasjied diep in gedachten verzonken was, ging hij naast hem zitten.

“Wat is er aan de hand Rasjied? Waar denk je aan?”, vroeg hij.

Rasjied antwoordde: “Ik zag onderweg naar huis een jongen. Hij

vertelde aan zijn vrienden dat hij zo’n mooie kleding en speelgoed had. Hij dacht er echt niet bij na, het kon hem niets schelen dat sommige van zijn vrienden zich dat soort dingen niet kunnen veroorloven. Ik vond zijn gedrag fout”.

Zoebair vond dat ook:

“Je hebt gelijk, Rasjied,

wat hij deed was helemaal niet goed. Allah heeft ons allemaal verschillende zegeningen gegeven. Het feit dat iemand meer mooie dingen heeft, er beter uitziet of meer succes in zijn leven heeft, is helemaal niet te danken aan zijn eigen verdiensten. Allah heeft ons deze dingen gegeven om ons te testen en om te zien hoe wij ons gedragen als Hij ons zulke zegeningen geeft.

Het gedrag dat Allah het meest plezier doet, is wanneer iemand niet vergeet dat Allah hem alles heeft gegeven. We moeten niet opscheppen of verwend raken door deze zegeningen die Allah ons heeft gegeven; we moeten altijd bescheiden blijven.

Het is de duivel die ons zo trots laat zijn. Herinner je je het vers dat we gisteren lazen gaat over dit onderwerp. Allah zegt tegen ons: "Opdat jullie niet zullen treuren over wat jullie is ontgaan en jullie niet opgetogen zullen raken over wat Hij jullie heeft gegeven. En Allah houdt van geen enkele verwaande opschepper." (Soerah al-Hadid 57:23)

Rasjied knikte: "Dus we moeten niet verwend raken door wat Allah ons heeft gegeven en we moeten niet verdrietig en teleurgesteld zijn wanneer we iets verliezen. Klopt dat, Zoebair?"

Zoebair glimlachte: "Klopt! Allah bezit alles. Hij geeft ons zo veel zegeningen als Hij ons wil geven. Of het nu veel of weinig zijn, ze zijn allemaal een onderdeel van de testen van deze wereld."

Rasjied had een vraag voor zijn broer: "In een vers zegt Allah:

'En kijk niet met

'En Allah bracht jullie uit de buiken van jullie moeders voort terwijl jullie niets wisten. En Hij gaf jullie het gehoor en het zien en de harten. Hopelijk zullen jullie dankbaarheid tonen.'
(Soerah an-Nahl: 16:78)

uitpuilende ogen naar wat Wij sommigen van hen aan genietingen hebben geschonken, (het is slechts) de versiering van het wereldse leven, om hen ermee op de proef te stellen. En de voorziening van jouw Heer is beter en blijvender.' (Soerah Thaa Haa 20: 131)

Wat Asiem deed was fout, maar was het dan ook niet fout van zijn vrienden om onder de indruk te zijn en zich te gedragen op een manier waar Allah niet van houdt? Terwijl het Allah is die ons onze kleding, eten, huizen en auto's geeft, is verwend zijn eigenlijk vernederend, nietwaar?"

Zoebair dacht een ogenblik na: "Jazeker, dat is een goede manier om het uit te leggen. Laat me je een verhaal uit de Koran vertellen als voorbeeld. In de Koran geeft Allah het voorbeeld van twee mannen. Eén van hen heeft twee tuinen. Allah vulde alletwee de tuinen met dadels en verschillende gewassen. Toen de tijd rijp was, hadden de twee tuinen veel opbrengsten. Er was een rivier tussen de twee tuinen en daardoor had de man fruit in overvloed. Toen de eigenaar van de tuinen tegen zijn vriend sprak, vernederde hij hem door te zeggen: "Ik ben jouw meerdere op het gebied van bezit en ik ben eervoller als persoon."

(Soerah al-Kahf 18:34) Opscheppend met alle eigendommen die hij bezat, ging hij naar zijn tuinen en terwijl hij deze aan zijn vriend liet zien zei hij:

....Ik denk niet dat die (tuinen) ooit zullen vergaan. Ik denk niet dat het Uur der Opstanding zal plaatsvinden en zelfs al zal ik tot mijn Heer teruggebracht worden: ik zal zeker een betere plaats van terugkeer vinden." (Soerah al-Kahf 18: 35-36)

Zijn vriend waarschuwde hem:

En had jij maar, toen jij je tuin binnentrad, gezegd: 'Wat Allah wil, er is geen kracht dan door Allah', indien jij van mij ziet, dat ik minder dan jou ben, op het gebied van bezit en kinderen. Moge mijn Heer mij iets beters geven dan jouw tuin... (Soerah al-Kahf 18: 39-40)

De eigenaar van de tuinen nam deze waarschuwingen niet serieus en uiteindelijk heeft Allah hem gestraft. Op een nacht zond Hij een storm die al de gewassen vernielde. Toen de eigenaar van de tuinen 's ochtends opstond en zag dat hij zijn geliefde gewassen had verloren, begreep hij dat Allah oneindige kracht heeft en dat alles onder Zijn controle is. We moeten dit verhaal nooit vergeten, Rasjied, en we moeten ons altijd gedragen op de manier die ons hier wordt uitgelegd."

OMAR EN DE PINGUÏN

Op een avond, voordat hij naar bed ging, keek Omar met zijn vader naar een documentaire op tv. Ze ging over dieren, en Omar was verbaasd toen hij zag hoe sommige dieren onder de moeilijkste omstandigheden overleven. Toen hij in zijn bed lag, dacht hij na over wat hij had gezien. Hij stelde zich voor dat hij leefde waar die dieren leefden, en plotseling bevond hij zich op een plek die helemaal met sneeuw bedekt was. Hij begon rond te lopen.

Plotseling hoorde hij een stem die zei: "Welkom Omar!"

"Wie ben jij?", **Vroeg Omar.**

"Ik ben een pinguïn", **luidde het antwoord.**

Het schepsel dat sprak zag eruit alsof hij een smoking droeg.

Omar herinnerde het zich direct. Er was een onderdeel over pinguïns in de documentaire die hij samen met zijn vader had gezien die avond.

"Oh ja," **zei Omar:** "Ik heb net iets over jouw leven op tv gezien. Het is werkelijk ijskoud hier. Heb jij het nooit koud?"

De pinguïn antwoordde: "Dit is de Zuidpool en de het kan hier wel 88 graden vriezen.

Deze omgeving zou veel dieren kunnen doden, maar voor ons is het geen probleem om hier te leven, alhoewel dit alleen maar is dankzij de vele speciale kwaliteiten die Allah ons heeft gegeven.

Doordat wij een dikke lag vet onder onze huid hebben, worden we niet zo erg door de kou getroffen als andere dieren. En wanneer de winter komt, gaan we verder naar het zuiden langs de kust".

Omar herinnerde zich: "Dat betekent dat jullie migreren! Welke andere kwaliteiten hebben jullie waar ik nog niks van weet? In de documentaire werd bijvoorbeeld gezegd dat jullie zeer goed voor jullie eieren zorgen totdat de baby's uitkomen. Kun je me daarover

vertellen, alsjeblijft?"

De pinguïn glimlachte: "Natuurlijk. In tegenstelling tot veel andere dieren, is het de mannetjespinguïn die de eieren uitbroedt, in plaats van het vrouwtje. En hij doet dit bij een temperatuur van 30 graden Celsius onder het vriespunt gedurende 65 dagen, zonder te bewegen. Ondertussen gaat de moederpinguïn weg om naar voedsel te zoeken voor de baby's die geboren gaan worden. Nadat ze geboren zijn, verblijven de kuikens hun eerste maand op de voeten van hun moeder en vader. Als ze daar ook maar voor twee minuten van af zouden gaan, zouden ze doodvriezen.

Omar knikte: "Dat betekent dat je echt voorzichtig moet zijn, nietwaar?"

De pinguïn antwoordde: "Allah heeft ieder dier geleerd hoe het zich moet gedragen. We doen alleen maar wat Allah ons heeft ingegeven."

Omar stemde in: "Onze Heer heeft ieder schepsel geleerd waar en wanneer het zich moet vestigen en hoe het voedsel moet vinden. Het leven van jullie pinguïns is daar een goed voorbeeld van."

De pinguïn draaide zich om: "Je kunt vele andere voorbeelden in andere schepsels vinden. Mijn familie wacht op mij, dus ik ben bang dat ik nu moet gaan."

Plotseling hoorde Omar het geluid van een bel. Het was ochtend en zijn wekker was afgegaan. Toen realiseerde hij zich dat zijn kleine reis alleen maar een prettige droom was geweest.

DJAMAL EN DE PAPEGAAI

Djamal had altijd al een vogel als huisdier willen hebben. Hij geloofde zijn ogen niet toen zijn vader op een dag thuiskwam met een grote kooi. Hij trok de hoes eraf en zag een felgekleurde geel-paarse papegaai erin zitten. Djamal was heel erg blij. Die eerste avond hadden Djamal en de papegaai een lang gesprek.

Djamal zei: "Hallo mooie papegaai! Ik wil je graag goed te eten geven, dus moet ik alles over jou leren. Kun je me eerst vertellen wat je favoriete eten is?"

"Mijn favoriete eten is zaad," **zei de papegaai.**

"Hoe eet je die?" **vroeg Djamal**

De papegaai legde uit: "Ik kan mijn voedsel vasthouden met mijn twee poten en eet het net als een broodje. Ik kan de twee helften van de zaaddozen heel goed met mijn tong openen. Het feit dat ik mijn honger op deze manier kan stillen, is een genade en zegening van Allah."

Djamal vroeg toen: "Ik ben heel erg benieuwd. Hoe kom je aan die ongelofelijk mooie kleuren in je veren?"

"Net als alle vogels," **zei de papegaai,** "komen mijn bonte kleuren van een stof die opgeslagen is in mijn veren vanaf het moment dat ze gevormd worden, en die stof heeft te maken met de manier waarop het licht erop weerkaatst. Wist je dat wanneer mijn veren uitvallen, ze vervangen worden door nieuwe? En iedere keer dat ze weer aangroeien, hebben ze dezelfde kleur. Dit is nog een bewijs van de perfectie van Allah's schepping."

Djamal knikte: "Dat is werkelijk geweldig. Kun je ook geluiden die

Hij is Allah, de Schepper, de Voortbrenger, de Vormer, aan Hem behoren de Schone Namen. Wat er in de hemelen en op de aarde is prijst Zijn Glorie. En Hij is de Almachtige, de Alwijze. (Soerah al-Hasjr 59:24)

je hoort, nadoen? Hoe doe je dat?"

"Ik kan de geluiden die ik hoor, nadoen, maar ik kan ze niet begrijpen. Dit gebeurt ook door Allah's Wil. Hoe anders kan een schepsel zoals ik zonder enige intelligentie of wil een talent ontwikkelen om geluiden na te doen? Alleen onze Almachtige Heer heeft de kracht om een kleurige pratende vogel zoals ik te ontwerpen. Hij is het die dingen zo perfect maakt," **legde de papegaai uit.**

Djamal glimlachte: "Mijn bewondering voor de Almachtige Allah wordt groter en groter wanneer ik naar jou kijk. Ik zal ook alles doen wat ik kan om ervoor te zorgen dat jij je hier op je gemak voelt. Nogmaals 'welkom thuis', mooie papegaai!"

"Denk er aan", **zei de papegaai**, "het beste wat we kunnen doen wanneer we zien hoe perfect de schepping is van het heelal -geschapen door onze Almachtige Heer- is Zijn grootheid gedenken, Hem dank betuigen en Hem altijd in onze gedachten houden".

IN ALLES ZIT IETS GOEDS

Ali is een goede leerling op de basisschool. Zijn leraar en zijn vrienden mogen hem allemaal erg graag. Hij is altijd netjes, respecteert zijn moeder, vader en alle mensen die ouder zijn dan hemzelf. Maar Ali is overgevoelig voor dingen die hem overkomen en hij piekert over dingen die nog niet eens zijn gebeurd. Bijvoorbeeld, wanneer er examens op school worden gehouden, is hij altijd bang om een slecht cijfer te krijgen, ondanks dat hij hard studeert. Hij piekert zichzelf gewoon ziek. Hierdoor kan hij zich vaak niet goed concentreren en soms geeft hij zelfs de verkeerde antwoorden op vragen die hij eigenlijk heel goed weet. Als er iets is dat Ali niet kan, of wanneer iets niet gaat zoals hij dat wil, voelt hij zich heel snel hopeloos verdrietig. Hij wordt boos op zichzelf wanneer hij zich afvraagt waarom hij iets niet kon doen of waarom iets niet goed is afgelopen.

Op een dag, toen hij van school naar huis ging, was Ali erg blij en, zoals altijd, opgewonden. Toen hij thuis aankwam stond zijn moeder in de keuken te koken. Hij begon onmiddellijk aan zijn moeder te vertellen wat er gebeurd was op school.

"Mam," **zei hij opgewonden:** "We gaan in het weekend picknicken met school. We krijgen lekker eten, gaan met de bal spelen, wandelen, liedjes zingen en spelletjes doen. Is dat niet geweldig?"

"Ja, Ali, dat is heel goed nieuws," **glimlachte zijn moeder.**

"Kom, was nu je handen en begin met je huiswerk."

Ali deed wat zijn moeder hem zei. Hij waste zijn handen en zijn gezicht en begon aan zijn huiswerk. Maar hij was

nog steeds opgewonden. Hij dacht eraan hoeveel plezier ze zouden hebben tijdens de picknick. Opeens bedacht hij iets. Hij dacht: "Wat als ik nou ziek ben dit weekend? Dan kan ik niet mee naar de picknick. Dan moet ik thuis blijven in bed terwijl mijn vrienden allemaal spelen". Opeens werd hij helemaal somber. Al zijn vreugde was verdwenen. Terwijl hij zijn huiswerk deed, dacht hij na.

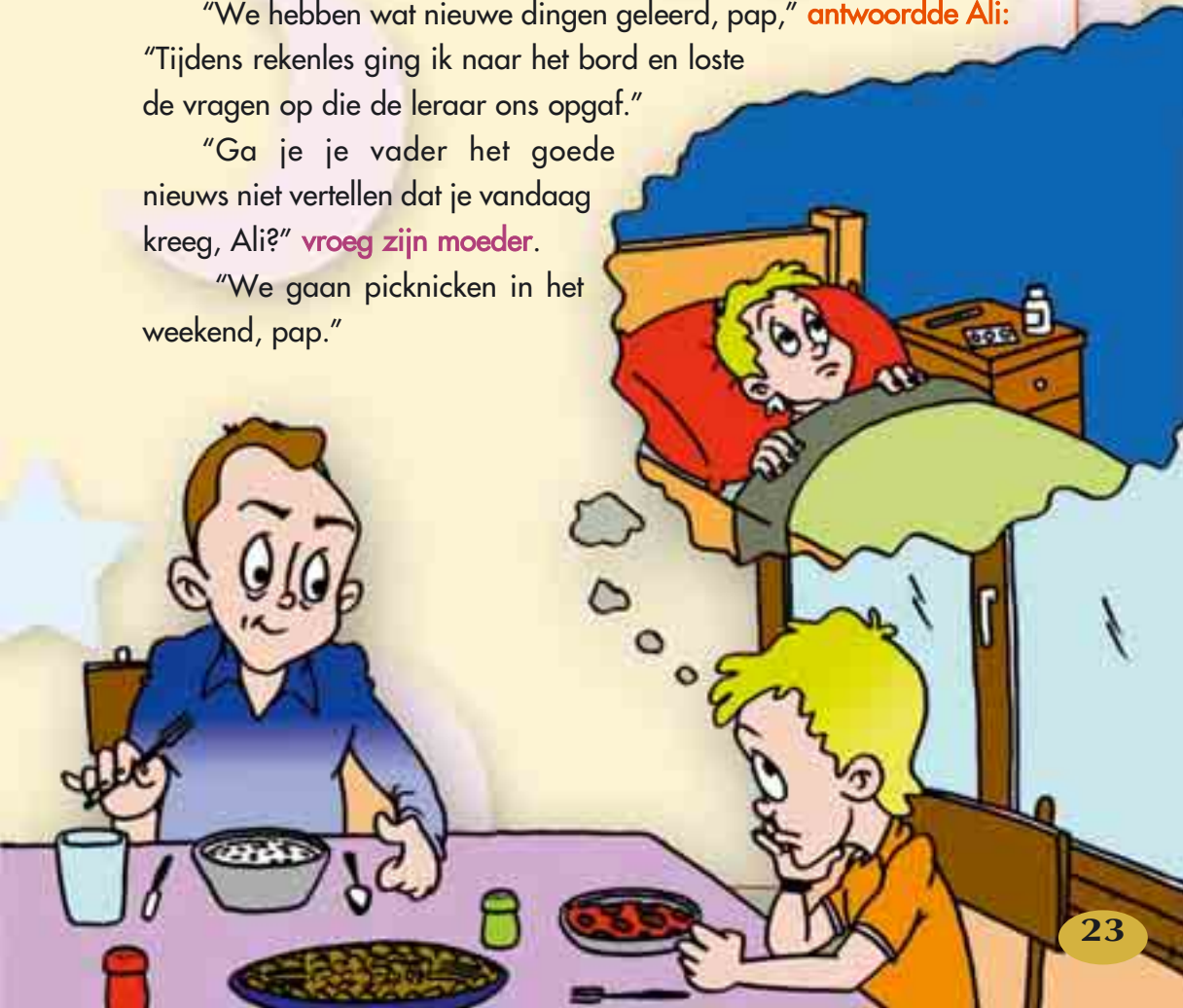
Tegen etenstijd kwam Ali's vader thuis. Ali's moeder riep hen aan tafel. Ze zaten allemaal samen aan tafel. Ali was stil en somber door de slechte gedachten in zijn hoofd. Zijn moeder was erg verrast door deze verandering in hem. Het viel Ali's vader ook op hoe somber hij was. Zoals altijd begonnen ze een gesprek.

"Wat heb je vandaag op school gedaan?" vroeg zijn vader.

"We hebben wat nieuwe dingen geleerd, pap," antwoordde Ali: "Tijdens rekenles ging ik naar het bord en loste de vragen op die de leraar ons opgaf."

"Ga je je vader het goede nieuws niet vertellen dat je vandaag kreeg, Ali?" vroeg zijn moeder.

"We gaan picknicken in het weekend, pap."

“Dat is goed nieuws, Ali,” **zijn vader lachte**, “Maar je lijkt er niet al te blij mee.”

Zijn moeder voegde toe: “Je was echt blij toen je uit school kwam, maar nu lijk je verdrietig.”

Ali antwoordde, “Ja, ik was blij, maar toen dacht ik aan iets waardoor ik triest werd.”

“Waarom ben je triest, Ali?” **vroeg zijn vader.**

Ali vertelde hem: “Als ik ziek wordt in het weekend en niet naar de picknick kan gaan, dan zal ik heel erg ongelukkig zijn.”

Zijn moeder probeerde hem gerust te stellen: “Ali, je bent op dit moment niet ziek en we kunnen niet weten wat er later gaat gebeuren. Denk je dat het goed is om verdrietig te zijn over iets dat misschien wel helemaal niet gaat gebeuren.... ?

Zijn vader voegde toe: “Kijk Ali, doordat satan deze slechte gedachten in jouw hoofd heeft gebracht ben je overstuur over dingen die nog niet eens gebeurd zijn. Dit wordt onrust genoemd. Alle slechte gedachten die in ons hoofd komen,

of alle bezorgdheid die we in ons hart voelen, zijn zorgen die door Satan gezonden worden. Allah vertelt ons in de Koran wat we moeten doen wanneer dit gebeurt: "En wanneer een influistering van de Satan jou ingefluisterd wordt, zoek dan je toevlucht bij Allah. Voorwaar, Hij is Alhorend, Alwetend." (Soerah al-A'Raf 7:200)

"Ali," zegt moeder, "wanneer deze slechte gedachten in je hoofd komen, richt je dan direct tot Allah en doe een gebed."

Zijn vader ging verder: "Allah heeft alles wat ons in ons leven overkomt, vooraf al voorbestemd. En Hij heeft altijd het beste met ons voor. Als je niet naar de picknick kunt gaan, wees er dan zeker van dat dat het beste is voor jou. Sommige mensen vergeten dat er in alles iets goeds zit, en ze worden depressief door gebeurtenissen die hen overkomen. Maar het kan zijn dat Allah hen eigenlijk heeft beschermd tegen iets ergers. Maar zo denken zij niet, dus zijn ze altijd ongerust en depressief."

Ali knikt: "Ja, ik begrijp het nu heel goed. Van nu af aan zal ik, wanneer er een slechte gedachte in mijn hoofd komt, mij direct tot Allah richten en Hem danken dat Hij mij het beste van alles geeft."

Ahmed en de GELUKKIGE EEND

In het weekend ging Ahmed met samen met zijn familie op bezoek bij zijn opa. Zoals altijd nam Ahmed's opa hem voor het avondeten mee naar het park. Toen ze in het park aankwamen, was Ahmed heel blij om de eendjes in de vijver te zien zwemmen. Zijn opa wist dat Ahmed eenden heel erg leuk vond, dus had hij iets meegenomen om hen te voeren. Hij gaf het aan Ahmed en ze zaten samen op een bankje. Ahmed rende naar de eenden toe.

"Hallo" **zei hij**, "Mijn naam is Ahmed. Ik heb wat te eten voor jullie meegenomen."

Eén van de eenden zei: "Hallo Ahmed, dank je wel."

“Ik vroeg me af,” **zei Ahmed**, “als jullie hier niet gevoerd zouden worden, of als jullie ergens zouden leven waar geen mensen zijn, hoe zouden jullie eten vinden?”

De eend antwoordde: “Wij eenden verlaten het water niet vaak wanneer we in het wild leven. We vinden ons eten in het water.”

“Maar ik zie geen eten in het water waar jullie zwemmen”, **zei Ahmed verbaasd**.

De eend legde uit: “We halen ons eten op verschillende manieren uit het water. Sommige eenden blijven aan de oppervlakte van het water en eten planten en insecten. Andere steken hun kop en het bovenste gedeelte van hun lichaam onder water en zoeken naar eten, terwijl hun staart in de lucht steekt. En nog weer andere duiken helemaal onder water en zoeken op die manier naar al hun voedsel.

Ahmed had nog een vraag: “Waarom blijven jullie de hele tijd in het water? Waarom lopen jullie niet rond op het land?”

“Onze voeten hebben zwemvliezen en daardoor kunnen we erg snel zwemmen in het water, maar het is moeilijk voor ons om op het land te lopen,” **vertelde de eend hem**.

Toen vroeg Ahmed de eend: “Als ik het water inga, moet ik altijd blijven bewegen om te blijven drijven. Dus moet ik zwembandjes gebruiken om niet te zinken. Hoe lukt het jullie om zo lang te blijven drijven?”

“Net zoals jij niet hoeft te bewegen om te blijven drijven met je zwembandjes, zo zorgt de lucht in onze lichamen ervoor dat we boven op het water blijven, **antwoordde de eend**.

Ahmed was nog steeds verbaasd: “Maar als ik zwembandjes draag, kan ik niet onder water duiken.

Dus hoe doen jullie dat?"

"We hebben luchtzakken in onze lichamen die eruit zien als kleine ballonnen," **zei de eend**. "Wanneer deze zakken gevuld zijn met lucht, blijven we drijven, en wanneer we onderwater duiken, pompen we de lucht uit de luchtzakken. Dus dan kunnen we makkelijk duiken, omdat er minder lucht in ons lichaam achterblijft."

"Dus jullie kunnen op het water blijven, onderwater duiken en jullie kunnen prachtig zwemmen", **zei Ahmed**.

De eend vertelde verder: "Het komt door onze zwemvliezen dat we zo makkelijk kunnen zwemmen. Wanneer we onze voeten naar voren en naar achteren in het water bewegen, spreiden de vliezen zich uit waardoor we met meer kracht het water kunnen wegdrücken.

"Net zoals de zwemvliezen die de grote mensen aan hun voeten doen als ze in de zomer gaan zwemmen. Zodat ze sneller en makkelijker kunnen zwemmen!" **riep Ahmed**.

"Zo is het, Ahmed," **stemde de eend in**. "Als jullie mensenvoeten er zo uitzagen, zouden jullie niet zo gemakkelijk kunnen lopen. Omdat wij echter watervogels zijn, zorgt de vorm

van onze voeten ervoor dat wij gemakkelijk kunnen zwemmen en eten kunnen zoeken.”

“Alle eenden zien er gelijk uit. Welke verschillen zijn ertussen hen?” vroeg Ahmed zich af.

“We zien er allemaal hetzelfde uit,” stemde de eend in:

“Maar er zijn zeker een aantal verschillen tussen de verschillende soorten eenden. Mannetje-eenden hebben opvallendere veren dan vrouwtje-eenden. Dit is een belangrijke bescherming voor het vrouwtje wanneer ze op haar nest zit om de eieren uit te broeden. Vanwege haar doffe kleuren, zien haar vijanden haar niet en is ze veel veiliger als ze daar zit. De doffe kleuren gaan op in de achtergrond en dit maakt het moeilijk om haar te ontdekken, zelfs van dichtbij.”

“Wat gebeurt er dan wanneer een vijand dicht bij het nest komt?” vroeg Ahmed.

De eend legde uit: “De mannetje-eend zal de aandacht naar zich toe trekken door zijn kleurige glimmende veren, zodat de aandacht van de vijand afgeleid wordt van het vrouwtje op haar nest. Wanneer een vijand het nest nadert, zal het mannetje direct in de lucht vliegen, veel lawaai maken en alles doen wat hij kan om de indringer te verdrijven.”

Op dat moment zag Ahmed een paar babyeendjes in het water zwemmen. Hij was verbaasd dat ze zo klein waren en toch zo goed

konden zwemmen.

Hij vroeg: "Hoe kunnen die kuikentjes zo snel leren zwemmen?"

"Babyeendjes kunnen al een paar uur nadat ze uit het ei zijn gekomen hun weg naar het water vinden om te zwemmen en zelf voedsel zoeken,"

informeerde de eend hem.

Ahmed vroeg zich af wat er met hem zou gebeuren als ze hem een paar uur na zijn geboorte in het water zouden laten. Hij zou zeker niet kunnen zwemmen; hij zou heel veel water inslikken en verdrinken. Hij bedacht hoe perfect Allah de eenden had geschapen zodat ze in het water konden leven en hun eten konden vinden. Toen stond Ahmed's opa op van de bank en kwam naast hem staan. "Opa," **zei Ahmed,** "Eenden kunnen echt goed zwemmen, nietwaar? En ze zijn zo schattig!"

Zijn opa was het ermee eens: "Ja, Ahmed. En dat is nog maar één van hun speciale eigenschappen die ons laat zien hoe perfect Allah ieder levend wezen heeft geschapen. Wist je dat eenden ook kunnen vliegen? Als ze vliegen, veranderen ze steeds van richting zodat ze niet ten prooi vallen aan roofvogels."

"Hoe weten de eenden dat ze steeds van richting moeten veranderen om te ontsnappen aan roofvogels, opa?" **vroeg hij.**

Zijn opa vertelde hem: "Net zoals Allah speciale kenmerken heeft gegeven aan andere dieren, zo gaf Hij deze aan de schattige eenden, zodat zij zichzelf kunnen beschermen. Allah schiep wat Hij wil. Hierover staat een vers in de

Koran: "En Allah schiep ieder levend wezen uit water; onder hen zijn er die zich op hun buiken voortbewegen en onder hen zijn er die op twee (voeten) lopen en onder hen zijn er die op vier (poten) lopen. Allah schiep wat Hij wil. Voorwaar, Allah is Almachtig over alle zaken." (Soerah an-Noer 24:45)

"Kom mee Ahmed," **zei hij**, "Het avondeten is bijna klaar. We kunnen beter terug naar huis gaan."

"Oké opa. Ik zal u onderweg vertellen wat ik over eenden heb geleerd!"

"Echt waar?" **vroeg zijn opa**. "Waarvan heb je dat allemaal geleerd dan?"

Ahmed zwaaide naar de eenden in het water en zei tot ziens.

Ahmed pakte zijn opa's hand beet en liet de eenden achter zich. Ze liepen samen naar huis, terwijl ze praatten over Allah's perfecte schepping en Hem ervoor dankten.

Eenden

Wanneer eenden vliegen, kunnen ze, net als jachtluipaarden, net zo snel als een auto gaan. En wanneer ze vliegen, veranderen ze voortdurend van richting om niet ten prooi te vallen aan roofdieren. Wanneer ze onder water moeten duiken, doen ze dat zo snel dat jagers moeite hebben om hen te schieten.

Schattige eekhoortjes met lange staarten

Bilal en Dawoed waren twee vrienden die heel goed met elkaar konden opschieten. Ze hadden net een boek gelezen over het leven van dieren en hadden er veel plezier aan beleefd. Hoe opwindend zou het zijn om deze dieren beter te leren kennen! Op een avond spraken ze met hun familie en haalden hen over om in het weekend een uitstapje naar het bos te maken. Onderweg stelden ze elkaar vragen over de dieren die ze daar zouden gaan zien. Zodra ze uit de auto stapten, renden ze tussen de bomen door. Hun families zaten op banken en begonnen te praten. Bilal en Dawoed vroegen toestemming om rond te lopen omdat ze graag wat dieren wilden zien.

Nadat ze een eindje gelopen hadden, hoorden ze iets bewegen tussen de bladeren.

"Dawoed, kijk daar!" zei Bilal. "Ik denk dat het een eekhoortje is!"

"Kom op!" zei Dawoed, "Laten we van dichtbij kijken."

Het was daadwerkelijk een eekhoortje, en die zei:

"Jullie lijken mij twee heel nieuwsgierige jongens. Ik kan jullie alles vertellen wat je maar wil weten."

"Ja, alsjeblieft," zei Dawoed.

"Ik vroeg me af waarom

jullie zo'n lange staart hebben," zei Bilal.

"Allereerst," begon de eekhoorn, "kan ik veel kanten op in de bomen. Bijvoorbeeld, met mijn scherpe klauwen kan ik heel gemakkelijk in de bomen klimmen. Ik kan op de takken rennen, ondersteboven hangen en zelfs zo lopen. Mijn familie en ik worden "grijze eekhoorns" genoemd en we kunnen gemakkelijk van de top van de ene boom naar de andere springen (4 meter). We springen in de lucht alsof we vliegen; we openen dan alle vier onze armen en benen en zweven door de lucht. We maken onze staart plat voor de balans en gebruiken hem als een roer om richting te geven.

Dawoed zei: "Ik las in een boek dat sommige eekhoorns kunnen vliegen. Hebben vliegende eekhoorns alleen maar lange staarten nodig om te vliegen?"

"Ja," antwoordde de eekhoorn. "In Australië zijn sommige soorten eekhoorns die kunnen vliegen. Ze zijn tussen de 45 en 90 cm lang. Ze bewegen zich van boom naar boom met lange sprongen. In plaats van vleugels hebben ze zweefmembranen (een vlies tussen de voor- en achterpoten) en ze bewegen tussen de bomen als zweefvliegtuigjes. Het zweefmembraan van de sugarglider (soort eekhoorn) spant bijvoorbeeld van zijn voorpoten helemaal tot zijn achterpoten. Een vliegende eekhoorn kan van de stam van een boom springen, met zijn vel helemaal strak zodat hij

eruit ziet als een zweefvliegtuigje. Hij kan dan wel 30 meter reizen met één enkele sprong. Men heeft wel eens gezien dat ze in zes zweefvluchten achter elkaar, wel 530 meter aflegden.

“Als ze springen, hoe schatten ze dan de verschillende afstanden tussen bomen die zover van elkaar afstaan?” vroeg Bilal zich af. “Om op de juiste plek te landen moeten ze berekeningen maken. Slechts een kleine fout en ze zouden op de grond vallen.”

De eekhoorn bevestigde: “Helemaal waar. Wanneer we springen, richten we ons op kleine takjes, en we moeten voorzichtig springen om op de juiste plek te landen. Om dit te doen, gebruiken we onze achterpoten, onze scherpe ogen, die goed afstanden kunnen inschatten, onze sterke klauwen en onze staarten die ons in balans houden. Degene Die ons deze talenten heeft gegeven en ons heeft geleerd hoe we ze moeten gebruiken is onze Almachtige Heer. Want het zou voor ons zeker niet mogelijk zijn om een meetlat te nemen om de hoogte van de bomen en de afstand tussen de takken te meten.”

Dawoed vroeg: “Gebruiken jullie je staarten ook nog voor andere dingen?”

Bilal voegde toe: “Ik heb eens een documentaire gezien. Kleine dieren verliezen lichaamswarmte als ze niet bewegen. Als het koud is, lopen ze het risico om te bevriezen, vooral wanneer ze slapen. Maar, net als bij alle andere dieren, heeft Allah ook een oplossing voor

eekhoorns om zichzelf te beschermen in moeilijke weersomstandigheden. Eekhoorns hebben een dikke bontstaart die ze om zich heen wikkelen en zo slapen ze opgerold als een balletje. Deze dikke staart is als een winterjas die hen beschermt tegen het bevriezen als ze in de kou slapen.”

“Ja, dat is waar,” **bevestigde de eenhoorn**. “Bij koud weer houden onze staarten ons warm. Maar we gebruiken onze staarten ook nog voor iets anders. Net als andere dieren, hebben wij eekhoorns verschillende manieren om met elkaar te praten. Neem bijvoorbeeld de rode eekhoorns. Wanneer ze een vijand zien, schudden ze hun staarten en maken ze opgewonden geluidjes.”

Dawoed wees: “Kijk eens hoeveel nootjes je hebt verzameld. Je zult wel erg hongerig zijn”.

De eekhoorn vertelde verder: “Het is voor ons moeilijk om in de winter voedsel te vinden, dus we bereiden ons voor op de winter door in de zomer eten te verzamelen. We moeten erg voorzichtig zijn als we ons eten opslaan. We kunnen geen fruit bewaren, want dat gaat snel rotten. Om geen honger te lijden in de winter, moeten we eten verzamelen dat lang bewaard kan worden, zoals noten, dennenappels en dat soort

dingen. Begrijp je? Ik ga deze noten bewaren om in de winter te eten”.

Dawoed voegde toe: “Het is Allah Die alle schepsels leert hoe ze eten moeten zoeken en bewaren; Hij is het Die ieder schepsel dat Hij heeft geschapen zijn dagelijkse eten geeft. Eén van de kenmerken van Allah is ‘de Schenker van levensonderhoud’, omdat Hij voedsel geeft aan ieder levend wezen dat Hij heeft geschapen. De Koran vertelt ons hoe barmhartig en genadevol Allah is: **“En hoeveel levende wezens zijn er niet, die niet over hun levensonderhoud beschikken? Allah voorziet hen en jullie (ook). En Hij is Alhorend, Alwetend”.** (Soerah al-Ankaboet 29:60)

Daarna zei de eekhoorn: “Allah heeft ieder schepsel dat Hij heeft geschapen talenten gegeven om zich aan te kunnen passen aan de omgeving waarin het leeft. Het is niet voldoende voor ons om voedsel te vinden en het op te slaan. Wanneer de winter komt, moeten we ook de plek kunnen terugvinden waar we het hebben verstopt. We kunnen dit doen door het wonderlijke reukvermogen dat onze Heer ons heeft gegeven. We kunnen zelfs noten ruiken die met 30 cm sneeuw zijn bedekt.

We slaan het voedsel dat we verzamelen in meerdere plaatsen op. Maar later vergeten we waar we het hebben verstopt. Allah echter laat

ons dit om een bepaalde reden vergeten. In de loop van de tijd zal het eten dat we onder de grond van het bos hebben verstopt, ontkiemen en er zullen nieuwe bomen groeien.

Bilal had nagedacht: “Noten

en kastanjes hebben hele harde doppen. Wij gebruiken notenkrakers om ze open te krijgen. Hoe kunnen jullie ze openbreken zonder notenkrakers?"

"Wij hebben tanden die scherper en sterker zijn dan de tanden van mensen, **legde de eekhoorn uit**. "Met onze voortanden, snijtanden genoemd, kunnen we harde dingen breken, en in de ruimte achter de voortanden zitten onze kiezen. Dankzij onze scherpe tanden kunnen we de doppen van iedere noot breken, ongeacht hoe hard ze is."

"Beschadigt dat je tanden?" vroeg Dawoed zich af.

De eekhoorn legde uit: "Ook hier kun je de perfecte harmonie zien die bestaat tussen alles in de superieure kunstzinnige schepping van onze Heer. Wanneer onze tanden afbreken of verslijten, groeien er weer nieuwe aan. Allah heeft deze mogelijkheid aan alle dieren gegeven die, zoals wij, hun eten moeten knagen."

Bilal voegde toe: "De Koran vertelt ons over de schoonheid en de perfectie van de levende wezens die Allah heeft geschapen: 'En in de schepping van jullie en wat er aan levende wezens (op de aarde) rondloopt zijn Tekenen voor een volk dat overtuigd is.' (Soerah al-Djatsiyah 45:4)

Dawoed bevestigde: "We moeten onthouden dat Allah op ieder moment alles onder controle heeft. We moeten Hem danken voor elke zegening die Hij ons heeft gegeven, bidden dat we zijn geliefde dienaren mogen zijn en om zijn vergeving vragen."

"Ja, je hebt gelijk," zei Bilal. "Het wordt al laat, Dawoed. Laten we nu teruggaan. Bedankt voor wat je ons hebt verteld, kleine eekhoorn."

"Tot ziens, kleine vrienden," zei de eekhoorn.

Het is belangrijk om het goede woord na te leven

Anaas was een leuke, nette en hardwerkende jongen. Om één of andere reden moest zijn vader naar een andere stad verhuizen en Anaas moest al zijn vriendjes achterlaten.

Kort nadat Anaas en zijn ouders verhuisd waren naar hun nieuwe flat, kwamen de burens op visite. Anaas was erg blij, want er waren verschillende kinderen van zijn leeftijd. Anaas vond zijn nieuwe vriendjes erg aardig en in de loop van de tijd werden ze dikke vrienden. Maar er was een kleiner jongetje in de groep -hij heette Irfan- die altijd de spelletjes kwam verstoren als ze aan het spelen waren. Hij wilde dat ze allemaal speelden wat hij wilde en als hij zijn zin niet kreeg, werd hij boos op hen.

Op een dag, toen alle jongens in de tuin speelden, kwam Irfan bij hen. Ze speelden met nieuw speelgoed van Anaas. Toen Irfan erbij kwam, werd iedereen onrustig want ze wisten dat als hij erbij kwam, er altijd ruzie kwam. Deze keer lieten de jongens hem daarom niet meespelen. Irfan werd erg boos. Hij pakte Anaas' nieuw speelgoed af en gooide het op de grond en maakte het kapot. Anaas

was heel erg overstuur en hij begon, samen met zijn vriendjes, met Irfan te bekvechten. Oom Afsar hoorde de stemmen van de jongens en keek uit het raam. Oom Afsar hield heel veel van de jongens, had altijd interesse in hen en sprak vaak met hen over het bestaan van Allah, de zegeningen die Hij geeft en de daden van aanbidding die Hij verlangt. Toen hij de jongens zag bekvechten, kwam hij direct naar beneden. Irfan huilde. De jongens vertelden oom Afsar wat er gebeurd was en gingen allemaal in de tuin zitten om te praten.

Anaas legde uit wat er was gebeurd: "Oom Afsar, mijn vrienden en ik kunnen altijd goed samen opschieten en we spelen zonder te vechten. Maar Irfan bederft altijd ons plezier, en we willen geen vriendjes meer met hem zijn."

"Maar zij doen niet wat ik wil," **klaagde Irfan.**

Oom Afsar zei toen: "Kom op, jongens! We willen allemaal plezier maken en een fijn leven hebben en vriendschap en geluk vinden waar we maar kunnen. Maar het is niet genoeg om deze dingen alleen maar te willen. En we kunnen niet wachten totdat iemand ons die dingen geeft. Om je goed te voelen in een veilige omgeving en vrienden te maken, moet je je inzetten en moet je offers brengen. Als iedereen alleen maar volhoudt om te krijgen wat hij wil en alleen maar denkt aan zichzelf in plaats van aan anderen, dan zou er alleen maar verdriet en ruzie bestaan. Maar gelovigen die Allah vrezen, gedragen zich anders, zij hebben geduld, vergeven en dringen hun zin niet aan anderen op. Zelfs als iemand hen niet goed behandelt, worden ze niet boos, maar ze vinden het welzijn van anderen belangrijker dan hun eigen wensen en ze doen hun best om iedereen om zich heen te vriend te houden. Dit is een voorbeeld van het goede morele gedrag dat Allah van zijn dienaren vraagt.

Anaas vroeg: "Goed, oom Afsar, maar wanneer een pestkop naar ons toekomt en gaat schelden, wat moeten we dan doen?"

Oom Afsar antwoordde: "Natuurlijk moeten we ons gedragen

zoals Allah ons heeft verteld. Allah zegt ons in de Koran hoe we dat moeten doen:

“En het goede en het kwade zijn niet gelijk: beantwoord (het kwade) met wat beter is, dan zal degene met wie je in vijandschap leefde als een oprechte vriend worden.” (Soerah Foesilaat 41:34)

Onze Profeet, Allah's vrede en zegeningen met hem, adviseerde moslims ook om anderen goed te behandelen in de volgende hadith (overlevering) '... Diegene die van het vuur wil worden gered, en het paradijs wil binnengaan, moet sterven met het geloof in Allah en de laatste dag en moet mensen behandelen zoals hij zelf door hen wil worden behandeld... (Moeslim)

Daarna bedankten de jongens oom Afsar en beloofden hem om hun best te doen om voortaan goed met elkaar om te gaan.

Waar komt de nederigheid van gelovigen vandaan?

In de Koran zegt Allah tegen de gelovigen dat ze nederig moeten zijn. Onze Profeet, Allah's zegeningen en vrede met hem, zegt in één van zijn hadith het volgende:

“Allah heeft aan mij geopenbaard dat jullie jezelf nederig moet opstellen tegenover elkaar. Niemand zou zichzelf boven de ander moeten plaatsen noch tegen elkaar zondigen.” (Moeslim)

Gelovigen zijn diegenen die weten dat Allah alles heeft geschapen, dat alle dingen aan Hem toebehoren en dat Hij het is die de mensen alle zegeningen geeft. Daarom, ongeacht hoe knap, rijk, intelligent of gerespecteerd ze ook zijn, ze mogen nooit arrogant zijn. De Koran vertelt ons dat gelovigen nederig zijn:

‘En de dienaren van de Erbarmer zijn degenen die bescheiden op aarde rondgaan. En als onwetenden hen aanspreken, zeggen zij: “Salaam! (vrede)” (Soerah al-Foerqaan 25:63)

Allah maakt de gelovigen het goede nieuws bekend over de beloning voor dit goede gedrag:

.....En jullie god is de Ene God, aan Hem geven jullie je daarom over. En brengt verheugende tijdingen aan hen die zich overgaven (nederig zijn). (Soerah al-Haddj 22:34)

Hoe kunnen we Allah gedenken?

Gelovigen weten dat Allah hen elk moment ziet en hoort en dat Hij alles heeft geschapen dat hen overkomt. Ieder moment van hun leven herinneren ze zich om aan Hem te denken. Zij doen dit door hun best te doen om Allah in hun gedachten te houden. Om te weten dat Hij alle dingen en alle gebeurtenissen heeft geschapen. Om te bedenken wat Hij bedoelde met deze gebeurtenissen en om te proberen de achterliggende betekenis van de schepping te begrijpen. Ook vertellen zij andere mensen over deze dingen. Allah vertelt ons in de Koran dat de gelovigen Hem altijd gedenken:

"Degenen die Allah gedenken terwijl zij staan en zitten en op hun zij liggen en nadenken over de schepping van de hemelen en de aarde, (zeggend:) "Onze Heer, U heeft dit (alles) niet voor niets geschapen, glorie zij U, bescherm ons dus tegen de bestraffingen van de Hel." (Soerah ali-Imran 3:191)

In een hadith beschrijft de Profeet, Allah's zegeningen en vrede met hem, het gedenken van Allah als volgt:

"Allah de Verhevene zegt: Ik ben voor een dienaar van Mij zoals hij denkt dat Ik ben. Ik ben met hem wanneer hij Mij gedenkt; en wanneer hij Mij zich in zijn geest gedenkt, gedenk Ik hem in Mijn geest; en wanneer hij Mij in een gezelschap gedenkt, gedenk Ik hem in een beter gezelschap. En wie Mij de breedte van een hand nadert, nader Ik een armlengte; en wie Mij een armlengte nadert, nader Ik de ruimte tussen twee uitgestrekte armen; en wie Mij lopend nadert, ren Ik tegemoet." (Al-Boekhari en Moeslim).

DE REINHEID VAN GELOVIGEN

Op een dag was Zafar erg opgewonden. De leraar had hem huiswerk opgegeven met als onderwerp: wat betekent het om rein te zijn. De leraar wilde dat hij overal naar informatie over dit onderwerp zou zoeken en daarna een spreekbeurt voor de klas zou houden over wat hij had opgeschreven. Zafar dacht aan alles wat hij over reinheid wist, maar toch kon hij niet besluiten hoe hij dit aan de klas vertellen. Natuurlijk was er nog veel wat hij niet wist over het onderwerp. Toen kreeg Zafar een goed idee. Omdat de leraar had gezegd dat hij overal waar hij maar wilde informatie kon gaan zoeken, zou hij oom Hamied gaan vragen, die bij hem in de flat woonde. Hij pakte zijn pen en kladblok, kreeg toestemming van zijn moeder en ging naar oom Hamied's woning. Oom Hamied was blij dat Zafar naar hem was gekomen voor dit onderwerp en ze begonnen te praten.

"Oom Hamied," vroeg Zafar, "iedereen zou schoon moeten zijn, maar sommige van mijn vrienden komen 's ochtends naar school zonder dat ze hun gezicht hebben gewassen."

Oom Hamied antwoordde: "Zafar, in de Koran draagt Allah de

gelovigen op om schoon te zijn en uit de buurt van vuil te blijven. Degenen die de regels van de Koran niet volgen, volgen ook de lessen over reinheid niet, en zullen in een slechte toestand komen. Gelovigen zijn lichamelijk erg schoon. Hun lichamen, hun voedsel, hun kleding en de plaats waar ze leven zijn altijd vlekkeloos schoon en opgeruimd. Zij proberen om iedere plek waar ze zijn te laten lijken op het mooie schone Paradijs zoals dat in de Koran staat beschreven. In de Koran vertelt Allah de gelovigen hoe ze reinheid moeten zien:

... "Ken Mij in niets deelgenoten toe en reinig Mijn Huis voor de rondgaanden en de buigenden en de knielenden. (Soerah al-Hadji 22:26)

O jullie die geloven, eet van de goede dingen waarmee Wij jullie hebben voorzien... (Soerah al-Baqara 2:172)

En reinig jouw kleding. En vermijd de zondigheid. (Soerah al-moedaththir 74:4-5)

Zafar vroeg toen: "Wat moeten de gelovigen dan doen om de reinheid die Allah in de Koran openbaart, toe te passen?"

"Allah heeft voor de mensen water geschapen om zich te reinigen," **zei oom Hamied**. "Water is een grote zegening en voor ons een reden om Allah dankbaar te zijn. Eén van de belangrijkste dingen die we doen wanneer

we 's ochtends opstaan, is het wassen van onze handen en gezichten en te douchen om de dag helemaal schoon te beginnen.

De Koran vertelt ons dat Allah het water vanuit de hemel voor mensen laat neerdalen om zichzelf mee te reinigen: **'...En Hij deed uit de hemel water op jullie neerdalen om jullie daarmee te reinigen en om de plaag van de Satan van jullie weg te nemen en om jullie harten te versterken en om jullie hielen te verstevigen.'** (Soerah al- Anfaal 8:11)

"In dit vers," vertelde oom Hamied verder, "waarschuwt Allah de mensen dat Satan viezigheid aantrekkelijk laat zijn en dat hij probeert te voorkomen dat de mensen zichzelf reinigen. Satan probeert de mensen weg te lokken van de weg van Allah en hij fluistert hen voortdurend verkeerde ideeën in hun hoofd over reinheid.

Hij probeert bijvoorbeeld om ervoor te zorgen dat wij het poetsen van onze tanden na het eten of het nemen van een douche, zo lang mogelijk uitstellen, door het voor ons als te veel moeite te laten lijken, zodat we het later helemaal vergeten te doen. Als dit soort fouten af en toe gebeuren, heeft dat geen ernstige gevolgen, maar in de loop van de tijd kunnen ze iemands gezondheid en uiterlijk beschadigen. En dat is precies wat Satan wil.

Hij heeft een hekel aan mensen en probeert ze in de hel te krijgen, hij wil dat zij in vuiligheid leven, hun uiterlijk bederven door een slechte huid en rottende tanden. Maar iemand die de moraal van de Koran naleeft, is oplettend en zal zich niet laten overhalen om naar die suggesties te luisteren. Hij zal geen enkele onzorgvuldigheid toelaten wanneer het om reinheid gaat. Hij is zich in alle omstandigheden bewust van het belang van reinheid."

Toen vroeg Zafar: “Zelfs als men schoon en toonbaar is, zien sommige mensen er niet altijd hetzelfde uit. Bijvoorbeeld, ze mogen dan schoon en toonbaar zijn op feestdagen en bepaalde andere dagen, maar de rest van de tijd zien ze er vies uit. Hoe zien zij reinheid?”

Oom Hamied antwoordde door te zeggen: “Sommige mensen, zelfs als ze de moraal van de Koran niet naleven, zijn erg precies op hun reinheid. Maar zij hebben verschillende doelen en intenties dan diegenen die in Allah geloven. Het doel van deze mensen is om geen kritiek van andere mensen te krijgen en om er goed uit te zien. Omdat ze er niet aan denken om Allah te plezieren wanneer ze zichzelf reinigen, schenken ze geen aandacht aan hun reinheid en hun uiterlijk als ze alleen zijn of met mensen waar ze niets om geven. Maar een gelovige hecht waarde aan reinheid, niet om andere mensen te plezieren, maar om Allah te plezieren en om aan zijn gebod te gehoorzamen. Zelfs als hij dagenlang niemand ziet, is hij altijd schoon en netjes gekamd.”

“Bedankt voor deze informatie, oom Hamied,” **zei Zafar,** “Ik zal nadenken over wat u heeft gezegd en zal mijn huiswerk meteen gaan maken. Ik zal van nu af aan ook meer aandacht besteden aan mijn eigen reinheid.”

Zafar ging direct naar huis en begon te schrijven. Hij keek ernaar uit om alles wat hij had geschreven, voor te lezen aan zijn vrienden op school. Het plezier en enthousiasme dat hij voelde bij de gedachte om zijn vrienden te vertellen over de goede zeden van de Koran, is één van de tekenen van een gelovige die ieder gelovig persoon zou moeten hebben.

NAÏEM EN DE MOOIE PAUW

In het weekend gingen Naïem en zijn moeder en zusje naar de dierentuin. Hij was verbaasd toen hij zag hoe schattig en mooi alle dieren waren. Hij voerde sommige en keek op een afstandje naar andere. Een stoute babyolifant spoot water op zijn zusje's jurk. Naïem en zijn moeder moesten lachen en liepen daarna verder.

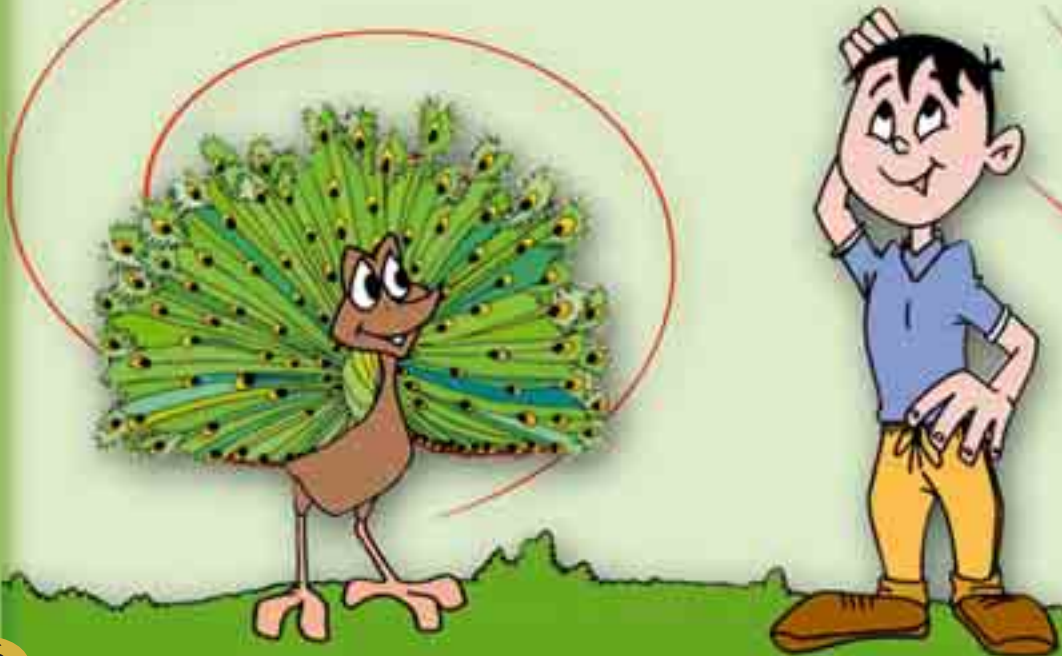
"Kijk eens wat een mooie pauw!" **zei Naïem's moeder.**

Naïem en zijn zusje waren helemaal onder de indruk van de mooie pauw. Naïem ging een beetje dichterbij staan om de pauw van heel dichtbij te bekijken.

"Hallo, Naïem," **zei de pauw.** "Ik sta bekend als het meest schitterend uitzierende schepsel in het dierenrijk."

Naïem antwoordde: "Jouw staart is werkelijk prachtig. Hebben alle pauwen zulke staarten?"

De pauw antwoordde: "Nee, mijn kleine vriend. Alleen

mannetjespauwen hebben zulke staarten. We gebruiken hem om een vrouwtje te lokken.”

Naiem vroeg zich af: “Wanneer een pauw zijn staart opent, kan hij hem zelf niet zien, dus hoe weet hij dan zo zeker dat zijn staart mooi en aantrekkelijk is? Iemand moet jullie dat vertellen, toch? Zelfs mensen kunnen er niet zeker van zijn hoe ze eruit zien, totdat ze in een spiegel kijken.”

“Je hebt gelijk, **stemde de pauw in.** “Wij kijken niet in een spiegel om te zien hoe mooi we zijn. Allah heeft ons geleerd dat we aantrekkelijk worden als we onze staarten op deze manier openen.”

Naiem keek nog wat beter naar de pauw en was verbaasd over de prachtige kleuren en de tekening op zijn staart.

“Het is net alsof ik naar een prachtige foto kijk; de kleuren zijn zo mooi...” **zuchtte hij.**

“Denk je dat ik deze prachtige tekening zelf op mijn staart kan schilderen?” **vroeg de pauw.** “Natuurlijk niet, mijn kleine vriend. Deze buitengewone prachtige staarten komen niet vanzelf. Iedereen verwondert zich over onze prachtige kleuren terwijl, net als bij alle andere schepsels, het Allah is die deze schoonheid in ons heeft geschapen.”

Naiem zei tegen de vogel: “Nu begrijp ik nog beter dat het Allah is die jullie pauwen zo mooi heeft gemaakt. Tot ziens, mijn goede vriend.”

Naiem kreeg een gevoel van verwondering over de grote macht van Allah en hij ging terug naar zijn moeder en zusje en hij herinnerde hen eraan, dat het Allah was die de pracht van de pauw had geschapen.

ANWAR EN DE KLEINE VOGEL

Terwijl Anwar vanuit school naar huis liep, begon het heel hard te regenen. Na het avondeten, voordat hij met zijn huiswerk begon, vroeg hij zijn moeder of hij een tijdje naar de regen mocht kijken. Ze zei dat hij wel een tijdje mocht kijken. Anwar ging naar het raam en keek naar de regen die met bakken uit de hemel viel. Er liepen mensen op straat met paraplu's, en anderen zonder paraplu liepen dicht langs de gebouwen. Na een tijdje waren er overal

plassen water. Auto's die voorbij reden, spatten water op de trottoirs en de mensen vluchten van de stoeprand om niet nat gespat te worden. Anwar bedacht hoe fijn het was om binnen te zijn en dat hij Allah toch zeker dankbaar moest zijn voor een warm huis en eten. Precies op dat moment landde er een musje op de vensterbank. Anwar dacht dat het arme vogeltje op zoek was naar een plekje om te schuilen voor de , en hij deed onmiddellijk het raam open.

"Hallo, mijn naam is Anwar," **zei hij**. "Je mag binnenkomen als je wil." "Dank je wel, Anwar," **zei het vogeltje**, "Ik zou graag binnen willen wachten totdat het ophoudt met regenen."

"Je zult het buiten wel erg koud hebben," **voelde Anwar met hem mee**, "Ik heb nog nooit een vogel van zo dichtbij gezien. Kijk eens hoe dun jouw poten zijn! Hoe kunnen ze jouw lichaam dragen?"

"Je hebt gelijk, Anwar," **bevestigde de mus**. "Wij vogels hebben dunne poten vergeleken met onze lichamen. Maar ondanks dat, kunnen ze ons lichaam goed dragen. Er zitten veel spieren, aderen en zenuwen in. Als onze poten dunner of dikker zouden zijn, zou het voor ons moeilijker zijn om te vliegen."

"Vliegen moet een fantastisch gevoel zijn," **mijmerde Anwar**. "Jouw vleugels zijn ook dun, maar toch kun je ermee vliegen. Hoe komt het toch dat je er zulke lange afstanden mee kunt vliegen, zonder moe te worden?"

"Als we beginnen te vliegen, verbruiken we heel veel energie omdat onze dunne vleugels het gewicht van ons hele lichaam moet dragen," **begon de mus**. "Maar zodra we in de lucht zijn, ontspannen we door onszelf te laten dragen door de wind. Dus omdat we op die manier minder energie verbruiken, worden we niet moe. Als de wind gaat liggen, beginnen we weer met onze vleugels te fladderen. Doordat Allah dit voordeel voor ons heeft gemaakt, kunnen we erg lange afstanden vliegen."

Anwar vroeg toen: "Hoe kun je om je heen kijken, terwijl je aan het vliegen bent?"

De mus legde uit: "Ons beste zintuig zijn onze ogen. Naast de mogelijkheid om te vliegen, heeft Allah ons ook een zeer goed zicht gegeven. Wanneer we samen met onze wonderlijke bekwaamheid om te vliegen, niet zo'n goede ogen zouden hebben, zou het erg gevaarlijk voor ons zijn. We kunnen in de verte beter zien dan mensen, en we hebben een wijd blikveld. Dus wanneer we een gevaar zien aankomen, dan kunnen we de richting en de snelheid van onze vlucht aanpassen. We kunnen onze ogen niet draaien zoals mensen dat kunnen, omdat onze ogen vast zitten in de oogkassen. Maar we kunnen onze kop en nek snel draaien, zodat we een beter blikveld hebben."

Anwar begreep het: "Dus daarom bewegen vogels hun kop altijd: om om zich heen te kijken. Zijn de ogen van alle vogels zo?"

"Uilen en andere nachtvogels hebben hele grote ogen," **vervolgde de mus.** "Dankzij speciale cellen in hun ogen, kunnen zij in schemerig licht zien. Daarom kunnen uilen zo goed zien als ze 's nachts jagen. Er zijn ook soorten vogels die watervogels worden genoemd; Allah heeft hen zo geschapen dat ze heel goed kunnen zien onder water. Zij stoppen hun hoofden onder water en vangen kevertjes en vis. Allah heeft deze vogels zo geschapen dat ze scherp onder water kunnen zien en hun prooi kunnen vangen."

"Niet alle vogels hebben dezelfde snavels. Waarom is dat zo?", **vroeg Anwar.**

"Allah heeft verschillende soorten snavels voor verschillende soorten vogels geschapen, om heel verschillende klussen te doen," **luidde het antwoord.** "Onze snavels zijn perfect geschikt voor de omgeving

waarin we leven. Rupsen en wormen zijn erg lekker voor ons insectenetende vogels. Met onze dunne, scherpe snavel kunnen we gemakkelijk de rupsen en wormen onder bladeren vandaan pikken. Visetende vogels hebben meestal een lange snavel met een lepelachtige vorm aan het einde, om de vis gemakkelijk te vangen. En vogels die zich voeden met planten hebben snavels die het hen gemakkelijk maken om de soort planten te eten die ze lekker vinden. Onze Heer heeft ieder schepsel perfect voorzien van de talenten die het nodig heeft."

En kijken jullie niet naar de vogels boven jullie, hoe zij hun vleugels uitslaan en weer ineenvouwen? Er is niemand die ze tegenhoudt dan de Erbarmer. Voorwaar, Hij is Alziende over alle zaken. (Soerah al-Moelk 67:19)

Anwar had nog een vraag voor de mus: "Je hebt geen oren zoals ik, maar je kunt me toch goed horen. Hoe zit dat?"

"Horen is heel erg belangrijk voor ons vogels. We gebruiken ons gehoor om te jagen en elkaar te waarschuwen voor mogelijk gevaar, zodat we onszelf kunnen beschermen. Sommige vogels hebben een gehoormembraan waardoor ze de allerkleinste geluiden kunnen horen. De oren van een uil zijn heel gevoelig voor geluid. Hij kan bepaalde niveaus van geluid horen die mensen niet kunnen waarnemen," **vertelde de mus hem.**

Anwar wilde toen weten: "Jullie vogels zingen heel mooi. Ik houd ervan om naar jullie te luisteren. Waar gebruiken jullie je stemmen voor?"

De vogel knikte: "Sommige van ons hebben verschillende liedjes om onze vijanden

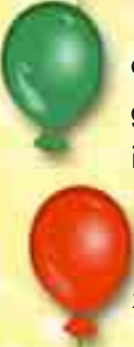
Kijken zij niet naar de vogels, gemakkelijk vliegend in het midden van de hemel? Niemand dan Allah houdt hen vast. Voorwaar, daarin is zeker een Teken voor een volk dat gelooft.
(Soerah an-Nahl 16:79)

mee voor de gek te houden. Soms maken we onze nesten in gaten van bomen, en wanneer een vijand naar binnen wil, sissen we net als een slang. De indringer denkt dan dat er een slang in het nest zit. Dit geeft ons de mogelijkheid om onze nesten te beschermen.”

“Wat doe je nog meer om je nest te beschermen tegen vijanden?” vroeg Anwar zich af.

“We bouwen veel loknesten om onze vijanden te misleiden,” zei de vogel. “Op die manier zetten we indringers op het verkeerde been en beschermen we onze nesten en eieren die we in de omgeving hebben verstopt. Om onze nesten tegen giftige slangen te beschermen, verstoppen we de ingangen en maken we ze heel ingewikkeld. Een andere voorzorgsmaatregel is om onze nesten in bomen te bouwen die doornen op de takken hebben.”

“Hoe komt het dat sommige vogels kunnen zwemmen? En waarom kunnen niet alle vogels dit?”, vroeg Anwar zijn vriend.

De mus antwoordde: “Allah heeft sommige van ons geschapen met de mogelijkheid om te zwemmen. Hij heeft hen vliezen tussen hun tenen gegeven om hen te kunnen laten zwemmen wanneer ze het water ingaan. Andere hebben dunne tenen zonder vliezen. Dus, afgezien van watervogels, kunnen vogels niet zwemmen.”

“Net als zwemvliezen!”, riep Anwar uit. “Als ik zwem met zwemvliezen, kan ik veel sneller gaan.”

“Sommige vogels hebben deze zwemvliezen al vanaf hun geboorte,” zei de vogel.

Terwijl Anwar en de vogel hierover aan het praten waren, zei zijn

moeder tegen hem dat hij naar zijn kamer moest gaan en zijn huiswerk moest gaan maken. Op datzelfde moment hield het ook op met regenen.

Anwar zei tegen zijn vriend: "Nu moet ik naar mijn kamer gaan en mijn huiswerk maken. Morgen zal ik mijn vrienden over jouw speciale talenten vertellen, en hoe Allah jou en alle andere schepselen op zo'n perfecte kunstzinnige manier heeft geschapen."

"Het is opgehouden met regenen, dus kan ik terug naar mijn nest," **antwoordde de mus.** "Bedankt dat je met mij gesproken hebt, Anwar. Als je je vrienden over mij vertelt, wil je hen dan ook zeggen dat ze goed met ons moeten omgaan en geen stenen naar ons of naar andere dieren moeten gooien?"

"Ja, dat zal ik hen zeker zeggen," **bevestigde Anwar.** "Moge Allah je beschermen."

Anwar opende het raam en de vogel vloog direct weg, fladderend door de lucht. Anwar dacht na over de perfectie in Allah's schepping en ging toen zijn huiswerk maken.

Ali's Kleine Vriendje

Op een zondagochtend gingen Ali en zijn familie picknicken. Zijn moeder zette alles op de grond.

Zijn moeder had de mand gevuld met worteltjes, Ali's favoriete eten. Ali ging direct onder een boom zitten. Hij las een boek en at worteltjes. Hij zag een konijn naar de mand toe komen. Ali ging langzaam rechtop zitten en probeerde om het konijntje niet te laten schrikken.

"Jij hebt zeker honger, konijntje," **zei hij**.

"Nou... ja. Ik houd heel erg veel van worteltjes," **gaf het konijntje toe**.

“Kom maar,” **zei Ali:** “Laten we samen eten en praten. Er zijn veel dingen die ik je zou willen vragen...”

Het konijn begon te spreken: “Wij konijnen leven in hollen, die we onder de grond graven. Wortels passen goed in ons ondergrondse leven, want die groeien onder de grond. Dus kunnen wij ze gemakkelijk vinden. Wortels zijn ons favoriete eten en Allah heeft ons zo geschapen dat wij geen moeite hebben om ze te vinden. Omdat Allah het zo wil, hebben wij geen problemen om eten te vinden. Dit is één van de wonderen van Zijn schepping.”

Ali bedacht hoe Allah alles had geschapen op de juiste manier, zodat de dieren er gebruik van konden maken. Hij herinnerde zich de sinaasappel die hij in de winter had gegeten. Hij was verbaasd toen hij zag hoe hij in partjes uit de schil kwam zodat hij hem gemakkelijk kon opeten. Als hij in een andere vorm was gemaakt, dacht hij, was het lastig geweest om hem te eten. Sinaasappels bevatten veel vitamine C, wat goed is voor onze gezondheid, en Ali bedankte Allah voor de sinaasappels die zo goed verpakt gemaakt waren, zodat de mensen ze gemakkelijk konden eten. En natuurlijk is het ook een zegen dat we tanden hebben waarmee we ze kunnen eten. Allah had ook de konijnen hun voortanden gegeven, zodat ze aan wortels konden knagen.

“Oké,” **zei Ali,** “Welke andere speciale talenten heeft de Almachtige Allah jou gegeven?”

Het konijn antwoordde: “Allah heeft ieder schepsel talenten gegeven om zijn leven gemakkelijker te maken. Er zijn vele soorten konijnen in de wereld, elk met verschillende bekwaamheden. Bijvoorbeeld, konijnen die in koude gebieden leven zijn meestal wit, zodat ze moeilijk te zien zijn in de sneeuw en zich makkelijk

Voorwaar, in de hemelen en de aarde
zijn zeker Tekenen voor de gelovigen. En in de
schepping van jullie en wat er aan levende
wezens (op aarde) rondloopt zijn Tekenen voor
een volk dat overtuigd is.
(Soerah al-Djatsiyah 45:3-4)

kunnen verstoppen. Wilde konijnen, zoals ik, hebben langere poten en oren. Konijnen die in de woestijn leven hebben enorme oren. Deze helpen de konijnen om af te koelen in de hitte van de woestijn."

Ali knikt: "Iedereen kent het verhaal over jou en de schildpad. Jij kunt hard rennen, nietwaar?"

"Ja," **knikt het konijn.** "Mijn achterpoten zijn langer en krachtiger dan mijn voorpoten. Daardoor kan ik tussen zestig en zeventig kilometer per uur rennen, en soms wel zes meter springen met één enkele sprong.

"Hoe kun jij je ondergrondse huis terugvinden, en als jij er niet bent, gaat dan een ander konijn er wonen?" **vroeg Ali zich af.**

"Sommige dieren markeren hun huizen met een geur," **legt zijn nieuwe vriendje hem uit.** "Bijvoorbeeld, herten laten een stof achter die wordt afgescheiden uit een klier onder hun ogen. De geur van deze stof markeert het territorium waarin ze leven. Wij hebben klieren in onze kaken en wij markeren onze huizen met de geur hiervan, zodat een ander konijn niet in ons huis gaat wonen en wij onze huizen gemakkelijk kunnen terugvinden. Natuurlijk is dit niet iets dat we zelf doen, maar door Allah's inspiratie.

"Heb je ook broertjes en zusjes?" vroeg Ali.

"Wij konijnen planten ons snel voort," antwoordde zijn vriendje.

"Onze moeders zijn maar kort in verwachting, ongeveer 28 tot 33 dagen. Er worden veel baby's tegelijk geboren. Ik heb bijvoorbeeld 15 broertjes en zusjes... De jongen blijven ongeveer één maand bij hun moeder. Konijnen hebben nog een ander kenmerk: zij kunnen 3 tot 4 dagen na hun geboorte al paren."

Op dat moment kwam Ali's vader erbij staan en deelnemen aan het gesprek.

"Zelfs ik wist dit allemaal niet, konijntje," zei hij: "Dat Allah jou mag belonen. Hoe prachtig heeft Hij het hele universum geschapen en alle dingen en alle schepselen daarin. In de Koran zegt onze Almachtige Heer:

Dat is Allah, jullie Heer! Er is geen god dan Hij, Schepper van alles: aanbidt Hem dus. En Hij is over alle zaken Toezichthouder. (Soerah al-An'Am 6:102)

Hij heeft ons allemaal

onze zegeningen gegeven zodat wij Hem dankbaar mogen zijn, en Zijn gunsten mogen winnen in dit aardse leven waarin wij de testen ondergaan die ons voorbereiden op het eeuwige leven. Jullie weten dat Allah ons in de Koran vertelt dat Hij ons slechts heeft geschapen om Hem te aanbidden. Het beste dat wij kunnen doen, is Hem te danken voor alle zegeningen, ons leven te leiden volgens de Koran en om te leven voor Allah. Allah zegt in de Koran: 'En wees zelf geduldig met degenen die hun Heer in de morgen en de avond aanroepen, zij wensen Zijn aangezicht. En wend jouw ogen niet af van hen omdat jij de versierselen van het wereldse leven wenst. En gehoorzaam niet degene wiens hart Wij Onze gedachtenis hebben doen veronachtzamen en (die) zijn begeerten volgt: en hij is in overtreding in zijn zaak. (Soerah al-Kahf 18:28)

"Pap," vroeg Ali: "Als je alleen al rondkijkt en nadenkt, is er zoveel om dankbaar voor te zijn, nietwaar? Een boom die we iedere dag zien, een vogel die vliegt, een konijntje... Wanneer je goed naar al deze dingen kijkt, zie je een perfect ontwerp in een ieder van hen. En het is alleen de perfect scheppende kracht van de Almachtige Allah die dat kan doen, nietwaar? Hoe zou een konijn anders slim genoeg zijn om al deze talenten aan te leren?"

"Je hebt gelijk Ali," antwoordde het konijn: "Als Allah ons niet al onze talenten had gegeven toen Hij ons schiep, had geen van ons de kracht gehad om ze zelf te ontwikkelen."

Ali's vader voegde eraan toe:

"Ali, het was een goed idee om te gaan picknicken. Eerst wilde je niet mee, maar toen leerde je dit konijntje kennen en jullie gesprek heeft je over een paar dingen aan het nadenken gezet."

"Je hebt gelijk, pap," **gaf Ali toe.** "Ons gesprek heeft me laten zien dat Allah overal is. Dank je wel, konijntje. Ik moet nu met mijn vader mee. Ik zal mijn moeder vragen of we nog meer wortels hebben en als we er nog meer hebben, dan breng ik ze naar jou. Tot straks, tot ziens voor nu."

"Dank je wel, Ali," **zei het konijntje.** "Moge Allah je zegenen."

Voorwaar, in de hemelen en de aarde zijn zeker

Tekenen voor de gelovigen. En in de

schepping van jullie en wat er

aan levende wezens (op

aarde) rondloopt zijn

Tekenen voor een volk dat

overtuigd is. (Soerah al-

Djatsiyah 45:3-4)

MAQSOED EN HET KATJE

Er wachtte Maqsoed een hele grote verrassing toen hij thuiskwam van school. Zijn vader had voor hem een katje gekocht. Maqsoed zou alle tijd die hij had, nadat zijn huiswerk was gemaakt, met zijn schattige kleine katje spelen. Op een nacht toen hij in bed lag, zag hij tot zijn verbazing dat het katje de slaapkamer verliet en het schoteltje melk in de donkere woonkamer kon vinden.

“Hoe kun je jouw melkschoteltje zo gemakkelijk vinden in het donker?” vroeg Maqsoed verbaasd.

“Wij hebben niet veel licht nodig om te zien Maqsoed,” **snorde het katje.** “Onze ogen zijn anders gemaakt dan die van mensen. De pupillen van onze ogen worden zo groot, dat ze zo veel licht als nodig is kunnen opnemen in het donker. En wij katten hebben een laag in onze ogen die mensen niet hebben; die zit direct achter het netvlies en reflecteert licht. Zodoende gaat het licht twee keer door ons netvlies. Daarom kunnen we zo goed zien in het donker en zijn onze ogen zo glanzend. Allah heeft ons geschapen met alle vaardigheden die we nodig hebben om te overleven in verschillende

omstandigheden. Het is onmogelijk, zoals de evolutietheorie beweert, dat we deze vaardigheden in de loop van de tijd per ongeluk hebben ontwikkeld. Allah heeft katten en alle andere levende wezens in één keer perfect geschapen.

Maqsoed dacht een ogenblik na: "Wij mensen weten dat zelfs als jullie diep vallen jullie altijd op je poten landen. Hoe krijgen jullie dat voor elkaar?"

"Je hebt gelijk," **zei het katje.** "Wij katten houden ervan om in hoge bomen te klimmen. Allah heeft ons een speciale vaardigheid gegeven om ons te beschermen, zodat we onszelf geen pijn doen als we vallen. Wanneer we vallen, gebruiken we onze staart voor de balans. We veranderen het middelpunt van de zwaartekracht en landen op onze pootjes. Dit beschermende talent laat het eindeloze erbarmen en de barmhartigheid van Allah zien.

Maqsoed pakte het katje voorzichtig op en zette het op zijn schoot. Iedere dag als één van deze schattige wezentjes zag, bedacht hij wat een bijzonder bewijs zij toch wel waren van Allah's grote scheppende kracht. De liefde en tederheid die hij voelde voor katten, groeide hierdoor zelfs nog meer. En het katje liet zien dat het van Maqsoed hield, door iedere keer te spinnen wanneer hij zijn vacht aaide.

**Zie jij niet
dat Allah alles op
de aarde en de
schepen die over de
zeeën
rondvaren op zijn bevel
aan jullie dienstbaar heeft
gemaakt? En dat Hij
de hemelen weerhoudt op de
aarde te vallen, alleen maar
door Zijn toestemming?
Voorwaar, Allah is voor
de mensen zeker
Zachtmoedig, Meest
Barmhartig.
(Soerah al-Hadjj
22:65)**

Onze Katten

SAÏED EN DE INKTVIS

Saïed profiteerde van de zomervakantie door zoveel mogelijk te zwemmen. Zijn vader gaf hem een duikbril, zodat hij onder water kon zien. Saïed was helemaal betoverd door de prachtige wonderen die hij zag als hij in het water was. Op een keer toen hij onderwater keek met zijn duikbril, zag hij iets dat helemaal niet op een vis leek.

“Hé, wie ben jij?” riep Saïed.

“Geen wonder dat je verrast bent, Saïed!” riep het dier terug. “Ik ben een inktvis. Mensen denken vaak dat wij vissen zijn, alhoewel we heel anders zijn. Wij hebben bijvoorbeeld geen enkel bot in ons lichaam.”

Saïed was verbaasd, “Als jullie helemaal geen botten hebben, hoe bewegen jullie dan?” vroeg hij.

“Als je het graag wil weten”, antwoordde de inktvis, “We kunnen ons bewegen op manieren die jou zouden verrassen. Onze lichamen zijn heel erg zacht en onze huid is erg dik. We hebben spieren onder onze huid die we gebruiken om water in ons lichaam op te nemen en daarna hard uit te blazen. Op die manier kunnen we zwemmen.”

"Kun je me precies vertellen hoe je dat doet?" vroeg Saïed.

De inktvis legt uit: "We hebben twee, op zakken lijkende, openingen aan elke kant van onze kop. Hierdoor trekken we water in een holte in ons lichaam en daarna stoten we dit water onder grote druk door een smalle pijp vlak onder onze kop. Door de kracht die hierdoor ontstaat, bewegen we snel in de tegenover gestelde richting als waar we het water uitstoten. En we kunnen ook snel ontsnappen van elke vijand die ons achtervolgt".

"Oké," zei Saïed, "Laten we zeggen dat je niet snel genoeg bent om te ontsnappen, wat doe je dan?"

"Als we niet snel genoeg kunnen ontsnappen," **vervolgde de inktvis,** "Spuiten we een wolk donkergekleurde inkt naar onze vijand, waardoor hij

An illustration of an underwater scene. On the left, there are tall green seaweed stalks. Several colorful fish are swimming: a blue and yellow striped fish near the top, a larger blue and yellow striped fish in the middle, and a smaller blue fish below it. In the foreground, a large sea turtle with a brown and orange patterned shell is swimming towards the right. To its right, there is a black fish with white spots, a red starfish, and a pink sea anemone. The bottom of the scene is green with several blue bubbles rising. The background is a light blue gradient with a soft white cloud-like shape at the top.

verward wordt. Een paar seconden is alles wat we nodig hebben. Onze vijand kan ons niet zien door de donkere wolk en wij kunnen ontsnappen.”

Saïed was onder de indruk: “Allah heeft jullie speciaal toegerust om elke moeilijkheid te kunnen trotseren. Ik denk niet dat de mens of enig ander schepsel deze vaardigheden ooit vanzelf zou hebben kunnen aanleren.”

De inktvis was het daarmee eens: “Je hebt gelijk, Saïed. Dit komt van de hoge scheppende kennis van de Almachtige Allah. Hij heeft alle schepselen geschapen met hun magnifieke kwaliteiten. Geen enkel wezen kan zichzelf deze vaardigheden aanleren. Allah’s kracht en kennis is overal, en er is geen kracht buiten Hem.”

“Ik ben heel blij dat ik je heb ontmoet, meneer inktvis. Dank je voor de informatie,” **zei Saïed terwijl hij wegzwom.**

“Allah, er is geen god dan Hij, de Levende, de Zelfstandige, sluimer noch slaap kan Hem treffen, aan Hem behoort toe wat er in de hemelen en wat er op de aarde is. Wie is degene die van voorspraak is bij Hem zonder Zijn verlof? Hij kent wat er voor hen is en wat er achter hen is. En zij kunnen niets van Zijn Kennis omvatten, behalve wat Hij wil. En Zijn Zetel strekt zich uit over de Hemelen en de Aarde en het waken over beide vermoeit Hem niet. En Hij is de Verhevene, de Almachtige.”
(Soerah al-Baqarah 2:255)

KAMAL EN HET ZEEPAARDJE

Kamal ging met zijn familie naar een strand in een badplaats. Voor een kleine winkel stond een aquarium met een paar interessante zeedieren. Kamal liep naar het aquarium en zag een zeepaardje langzaam rondzwemmen.

"Je bent zo klein," **zei Kamal**. "Ik dacht dat zeepaardjes groter waren."

"Ja," **antwoordde het zeepaardje**. "Diegenen die ons in boeken en op de televisie zien, denken dat we veel groter zijn, we zijn maar tussen de 4 en 30 cm lang."

Kamal bekeek hem nauwkeuriger: "Jouw ogen kunnen in alle richtingen bewegen, nietwaar? En zo zie je alles wat er om je heen gebeurt."

"Dat klopt," **stemde het zeepaardje in**. "Allah heeft onze kopjes op een rechte hoek met onze lichamen gemaakt. Geen enkel ander zeedier heeft deze kenmerken. Om die redenen zwemmen we met onze lichamen in verticale positie en we kunnen onze kopjes alleen maar op en neer bewegen. Als andere wezens dit kenmerk

zouden hebben, zouden ze problemen hebben om hun koppen naar rechts en naar links te bewegen en zouden ze zich niet kunnen beschermen tegen gevaren. Maar wij hebben dit probleem niet door het speciale ontwerp van onze lichamen.

De Almachtige Allah heeft onze ogen onafhankelijk van elkaar geschapen en in staat gesteld om in alle richtingen te bewegen, en als ze draaien, kunnen ze gemakkelijk rondkijken. Dus zelfs als we onze koppen niet naar rechts en links draaien, kunnen we om ons heen kijken.

Door de grote verscheidenheid in ontwerpen en door de wonderlijke kwaliteiten die Hij in alle levende wezens heeft gecreëerd, laat Allah ons Zijn eindeloze kunstzinnigheid en oneindige kennis zien."

Kamal bedacht nog een vraag die hij zou willen stellen: "Er is iets waar ik nieuwsgierig naar ben: jullie hebben geen vleugels of staart, dus hoe gaan jullie op en neer in het water?"

Het zeepaardje antwoordde: "We hebben een speciaal systeem om te zwemmen. We hebben zwemzakken gevuld met een soort gas. Door de noodzakelijke veranderingen in de hoeveelheid gas te maken, kunnen we omhoog en omlaag gaan in het water. Als deze luchtzak zou beschadigen, zouden we naar de bodem van de zee zakken.

Anders gezegd: als er enige verandering in de hoeveelheid gas in onze zwemzakken zou komen, zouden we sterven. Onze Heer heeft de hoeveelheid heel voorzichtig bepaald."

"Wat een wonderlijk ontwerp!", **fluisterde Kamal.**

"Zoals je kunt zien, mijn kleine vriend," **ging het zeepaardje verder,** "heeft Allah de zeepaardjes en alle andere wezens in het universum met al hun perfecte kwaliteiten geschapen. Wij zeepaardjes zijn slechts één van de vele schepselen in de zee en ons ontwerp is een voorbeeld van Allah's ongelimiteerde kracht en eindeloze kennis."

Toen zijn gesprek met het zeepaardje was afgelopen, ging Kamal terug naar zijn moeder. Door het prachtige ontwerp van dit kleine diertje verwonderde Kamal zich nog meer over Allah's creatieve kunstzinnigheid.

KARIEM EN OPA HASSAN

Kariem keek ongeduldig uit het raam, hij wachtte op zijn opa. Het was heel leuk om samen met opa Hassan iets te doen. Eindelijk kwam zijn opa. Kariem rende opgewonden naar de deur en gaf hem een knuffel. Zoals hij verwacht had, had zijn opa iets voor hem meegenomen: zijn favoriete speelgoed en stripboeken. Opa Hassan vond het fijn om zijn kleinzoon zo blij te zien. **Hij zei:** "Vandaag moet ik iets doen buiten de stad, wil je met me meegaan? Dan kunnen we samen genieten van een uitstapje."

Kariem was blij met dit voorstel en samen gingen ze op pad. Toen ze uiteindelijk de stad verlieten, genoot Kariem echt van zijn verrassingsuitje.

"De lucht is zo heerlijk," **Hij haalde diep adem.** "Vandaag gaan we onze longen vullen met frisse lucht. Ik zou willen dat het altijd zo was in de stad."

“Dat zal een beetje moeilijk gaan, Kariem,” **antwoordde zijn opa**, “de uitlaatgassen van auto’s, de rook van de schoorstenen, vooral in de winter, en het ontbreken van bomen en planten, zorgen ervoor dat de lucht in de stad niet schoon is.”

Kariem dacht hier een tijdje over na: “Ik begrijp het van die rook, maar ik begrijp niet helemaal wat planten ermee te maken hebben. Bomen zijn er voor het fruit en om de stad mooi te maken, nietwaar?”

“Ja,” **antwoordde opa Hassan**, “bomen doen dat, maar waarschijnlijk nog belangrijker; ze zuiveren ook de lucht. Planten ademen net omgekeerd als andere levende wezens. Mensen en dieren nemen zuurstof uit de lucht en nadat ze die hebben gebruikt in hun lichamen, ademen ze de gebruikte lucht uit als kooldioxide. Maar planten doen het omgekeerde: zij ademen kooldioxide in en zuurstof uit, en zo zuiveren zij de lucht. Er zijn nog andere wonderbaarlijke eigenschappen van planten, Kariem, en het is Allah, de Alwijze, die hen allen heeft geschapen. Als je wilt, zal ik je alles vertellen wat ik weet over planten.”

“Ja, graag, opa; ik ben benieuwd!” **riep Kariem opgewonden**.

Opa Hassan ademde diep en begon: “Het proces van ademen van planten noemt men fotosynthese.”

FOTOSYNTHESE

“Wat is fotosynthese?” **onderbrak Kariem.**

“Ik zal proberen om het aan jou uit te leggen, **zei zijn opa**, “maar het zal niet gemakkelijk zijn, want het is erg moeilijk en ingewikkeld. Zelfs wetenschappers proberen nog steeds om het proces helemaal te begrijpen.”

Kariem dacht een moment na: “Dus planten overleven door een proces dat wetenschappers nog steeds proberen te begrijpen. Wanneer je het woord ‘proces’ gebruikt, moet ik denken aan wiskundige berekeningen en formules. Zelfs wij vinden wiskunde soms moeilijk, maar planten, die geen verstand of lichaam hebben zoals wij, kunnen dit. Dat is een wonder!”

Opa Hassan glimlachte: "Ja, het is zeker een wonder. Vanaf de dag dat ze werden geschapen, voeren planten dit chemische proces probleemloos uit. Dit betekent dat overal waar groene planten zijn, er een soort fabriekjes zijn, die suiker uit kooldioxide en water halen door de energie van de zon te gebruiken. Zelfs terwijl zij niet ons bewustzijn bezitten, zijn de spinazie die we eten, de sla in onze salades en de klimop in onze huizen, constant voor ons aan het werk. Dit is een resultaat van de Barmhartigheid die de Almachtige Allah, met zijn Hoge Kennis, voor ons mensen heeft. Hij heeft planten geschapen die van nut zijn voor mensen en alle dieren. Dit foutloze proces dat zelfs door de modernetechnologie nog niet volledig kan

worden begrepen, wordt al miljoenen jaren door bladeren gebruikt. In de Koran vertelt Allah ons dat een mens nog niet één enkele boom zou kunnen creëren: 'Of wie heeft de hemelen en de aarde geschapen en voor jullie water uit de hemel neergezonden, waarmee Wij prachtige tuinen doen groeien? Jullie zijn niet in staat haar bomen te doen groeien...' (Soerah an-Naml 27:60).

Kariem was verbaasd dat planten konden ademen door dit speciale chemische proces genaamd fotosynthese. "Hoe gaat dat nu in zijn werk?" vroeg hij zich af.

Terwijl hij hierover nadacht, vervolgde opa zijn verhaal: "Door de aarde, water, lucht en de zon te gebruiken, halen plantencellen een bepaalde hoeveelheid mineralen en water uit de aarde en maken daarvan voedsel voor mensen. Met de energie die ze uit de zon halen breken ze deze materialen af en voegen ze later weer bij elkaar om voedsel te produceren. Dit zijn slechts de grote lijnen van dit proces, maar in elk stadium van het proces kun je zien dat er een bewust en intelligent plan achter zit. Het is duidelijk dat het doel van dit verbazingwekkende systeem (dat plaatsvindt in planten) is, om een

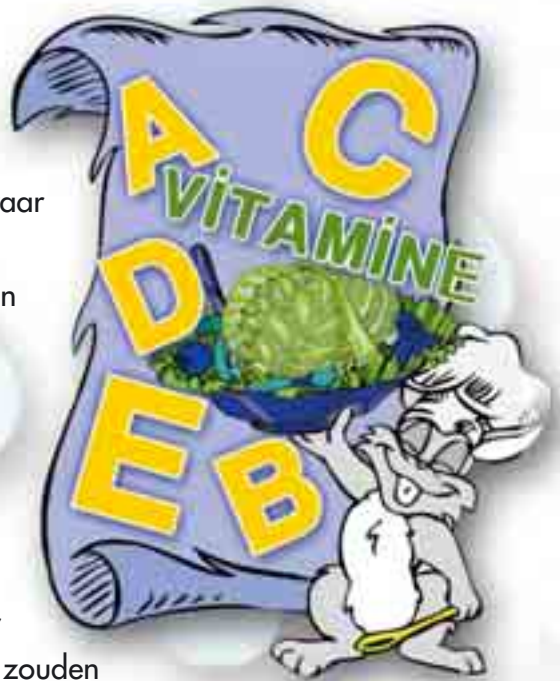

bron voor leven te verschaffen, waar levende wezens van profiteren.”

“Wat doen de bladeren dan?” vroeg Kariem.

Opa Hassan ging verder:

“De microscoop die je hebt in het biologielokaal op school om dingen te onderzoeken, weet je wel? Als we een blad goed zouden bekijken onder een zeer geavanceerde microscoop, dan zouden we nogmaals de pracht kunnen zien van Allah’s creatieve kunstzinnigheid. Er zit een perfect productiesysteem in ieder blad. Om dit systeem beter te kunnen begrijpen, kunnen we wat er in een blad gebeurt vergelijken met machines die we iedere dag gebruiken. Als we de elementen in een blad uitvergrooten, zien we een constant werkende automatische voedselabriek met leidingen die voortdurend werken, kamers gebouwd voor speciale processen, ventielen die werken als gigantische hogedrukpannen en ontelbare bedieningsknoppen. En als we nog beter kijken, zien

we tijd klokken, thermostaten, bevochtigers, hittecontrole-mechaniek en op bepaalde plekken terugkoppelsystemen.

Kariem dacht een ogenblik na: "Het is fantastisch dat al deze dingen samenkomen in een enkel blad en zonder problemen werken."

"Het is onze Heer Allah, Kariem, Die dit wonderlijke systeem heeft bedacht en ontworpen," **herinnerde opa hem.** "Met Allah's toestemming is ieder blad in de wereld met dit wonderbaarlijke systeem ontstaan. Vergeet dat nooit."

Terwijl hij naar opa Hassan luisterde, zag Kariem een hele grote boom en hij dacht aan een probleem. Hij vroeg zich af hoe een boom kon overleven zonder dat probleem op te lossen.

Direct vroeg hij aan zijn opa: "Opa, bomen zijn erg hoog. Hoe onttrekken zij water en voedsel uit de aarde? Kijk eens naar die boom!

Hij is zo hoog, maar zijn blaadjes in de top zijn toch heel groen."

Opa Hassan knikte: "Herinner je je? Zonet vergeleek ik bladeren met een fabriek, laten we diezelfde vergelijking nog eens maken. Denk aan een pijplijn met vertakkingen die alles bereiken; deze zorgt ervoor dat het onbewerkte materiaal de verwerking onderdelen bereikt en dat het product dat in deze onderdelen gemaakt wordt weer verspreid wordt (in de stroperige vloeistof die in de bladeren wordt gemaakt)

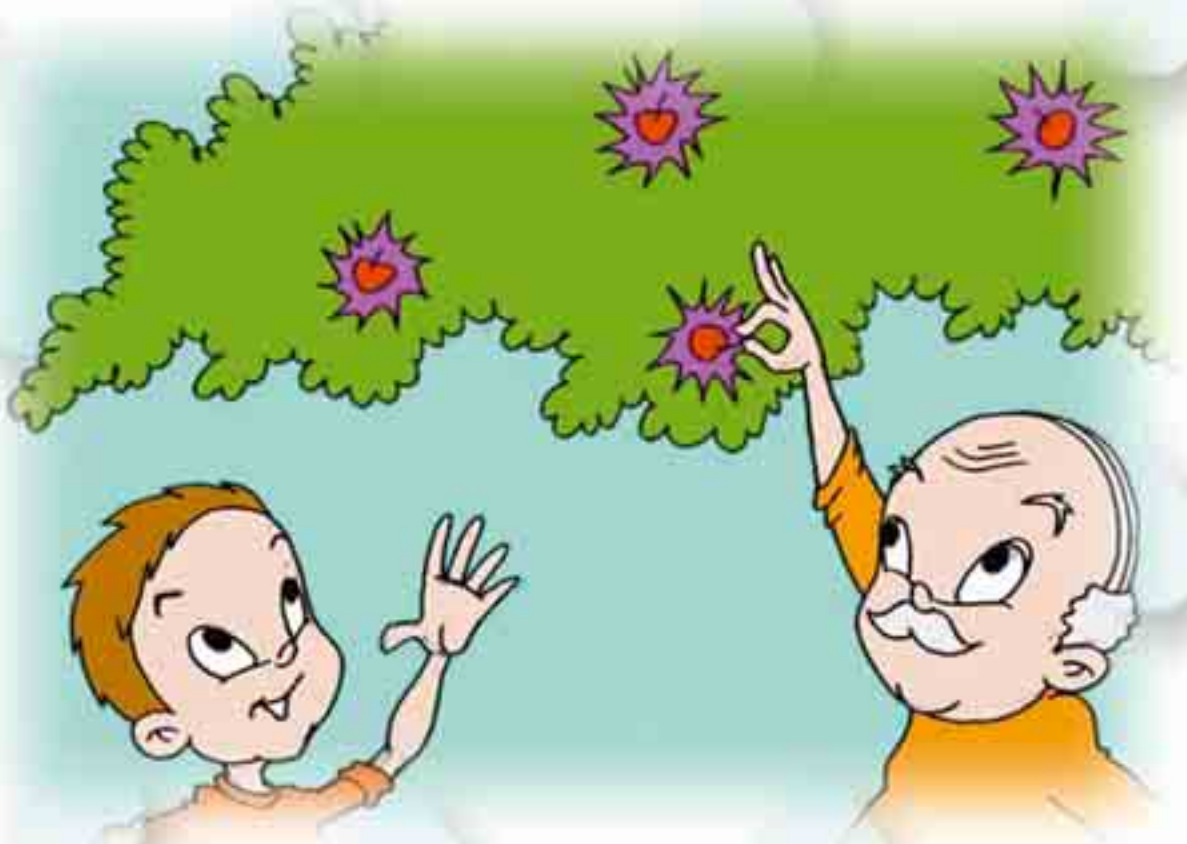

naar andere delen, zodat de hele boom gevoed kan worden. Deze kanalen dienen niet alleen om deze essentiële vloeistof te vervoeren; zij vormen ook het geraamte van de bomen en hun bladeren. In een gebouw dat door mensen is gebouwd, zijn de elementen die het gebouw ondersteunen (balken en latten) en het watersysteem apart gebouwd. Het geeft blijk van een wonderbaarlijk ontwerp dat, in het geval van planten, deze twee functies zijn samengevoegd."

Kariem dacht na: "Dit is werkelijk een prachtig systeem. Ik vraag me af... het is alsof er een kalender of een klok in een plant verborgen zit, die de plant steeds dezelfde dingen laat doen zonder in verwarring te raken. Iedere lente

hoe onttrekken planten water uit de grond?

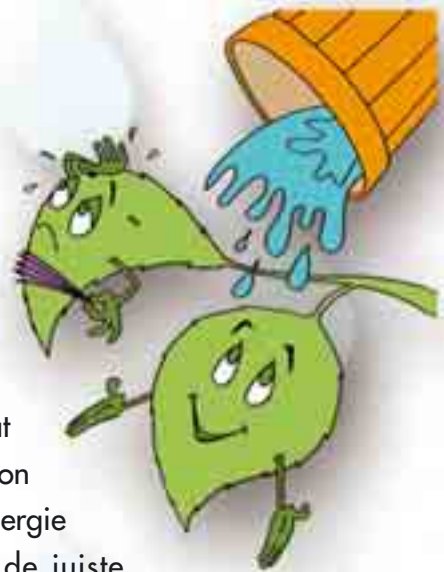
bloeien de bloemen bijvoorbeeld en iedere herfst vallen de bladeren van de bomen. Hoe gaat dat in zijn werk, opa?"

"Wetenschappers noemen dit een biologische klok," **legde zijn opa uit.** "De klokken die tijdsaanpassingen maken voor planten, berekenen hoe lang het zonlicht op de bladeren schijnt. Deze biologische klokken berekenen deze tijd voor elke plant verschillend. Naar aanleiding van experimenten die gedaan zijn met bijvoorbeeld sojabonen, weten we dat deze planten ieder jaar om dezelfde tijd bloeien, ongeacht wanneer ze geplant zijn. Het is zeker de Almachtige Allah die deze tijdaanpassingen in planten maakt."

Opa Hassan en zijn kleinzoon stopten bij een boomgaard langs de weg. Nadat ze toestemming hadden gekregen van de eigenaar, plukten ze een paar pruimen. Ze wassen ze goed en begonnen ze te eten. Ze waren echt heerlijk. **Opa Hassan zei:** "Wist je, Kariem, dat de energie die de planten ons geven, eigenlijk van de zon komt?"

Kariem was verbaasd: "Bedoelt u", vroeg hij, "dat wanneer we deze pruimen eten, we eigenlijk de zon eten?"

Opa Hassan moest lachen: "Eigenlijk eten we de zon, maar indirect. We weten allemaal dat de voornaamste bron van energie op aarde de zon is. Maar mensen en dieren gebruiken deze energie niet direct, omdat we niet beschikken over de juiste systemen. Weet je hoe we die energie gebruiken? Mensen dieren kunnen alleen bruikbare energie krijgen door de voedingsstoffen in planten. Als we bijvoorbeeld thee drinken, drinken we feitelijk energie van de zon, en als we een stukje brood kauwen, zit er eigenlijk een stukje zonne-energie tussen onze tanden. De kracht in onze spieren is eigenlijk zonne-energie in een gewijzigde vorm. Door deze energie kun je rennen en spelen. Dus hoe lukt het planten om dit te doen? Planten voeren een ingewikkelde bewerking uit om zonne-energie voor ons op te slaan. Wat de planten in staat stelt om hun eigen voedsel te produceren en wat hen onderscheidt van andere levende wezens, is dat hun cellen anders zijn dan de cellen van mensen en dieren; zij hebben een celstructuur die hen in staat stelt om zonne-energie direct te gebruiken. Met behulp van deze structuur veranderen ze de zonne-energie in een vorm die mensen en dieren als voedsel kunnen gebruiken. En ze slaan deze energie op in voedsel door een speciale verborgen formule te gebruiken.

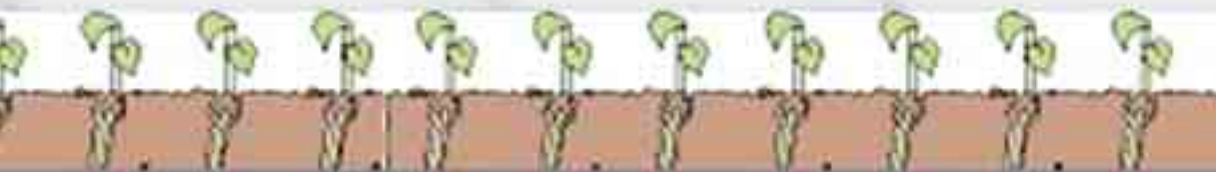
“Dat is geweldig!” riep Kariem verrukt uit. “Allah heeft alles geschapen ten behoeve van de mensen!”

Opa Hassan bevestigde dat: “Dus moeten we hierover nadenken en onze Heer danken dat Hij ons zo veel zegeningen heeft gegeven. Allah zegt ons in de Koran dat we hem zouden moeten danken: ‘Opdat zij van haar vruchten eten en van wat hun handen niet hebben verricht. Zijn zij dan niet dankbaar?’ (Soerah Ya-Sien, 36:35)

Kariem’s favoriete vak was natuurkunde. Plotseling dacht hij aan een experiment dat ze op school deden. **Hij draaide zich naar zijn opa en zei:** “Opa, we hebben op school een experiment gedaan. Onze leraar gaf ons huiswerk op. We zetten een boon op een stukje katoen, zetten de boon op een zonnige plaats en gaven hem een paar dagen water. Raad eens wat er gebeurde!”

Opa Hassan lachte weer: “De bonen gingen ontkiemen, nietwaar? Laten we daar eens over nadenken. Dit laat een heel essentieel natuurlijk voorval zien; wat eigenlijk een wonder is. Je hebt wel eens gezien hoe een konijn uit een lege hoed wordt getoverd, nietwaar? Dat is enigszins gelijk aan een ontkiemende plant op een stukje katoen of onder de grond. In een goochelshow, echter, worden we voor de gek gehouden, maar een plant die uit een klein zaadje komt, houdt niemand voor de gek. Met wonderen zoals deze,

maakt onze Heer, de Alwetende, planten van kleine zaadjes en laat Hij ons duidelijk zien dat geen enkel levend wezen per ongeluk bestaat. Degene die zeggen dat levende wezens per ongeluk ontstaan zijn, houden slechts zichzelf voor de gek, nietwaar, Kariem?"

"Jazeker opa," **stemde Kariem in.**

Opa Hassan ging verder: "Een gedeelte van de plant die uit een klein zaadje ontkiemt, gaat onder de grond en een gedeelte daarvan groeit omhoog. De grond is behoorlijk hard en vast en het is erg moeilijk om in beide richtingen te groeien. Deze kleine spruiten hebben geen intelligentie en bewustzijn zoals wij, daarom is het een echt wonder dat ze dat voor elkaar krijgen."

"Denk je eens in wat er zou gebeuren als we een zaadje in de grond zouden stoppen en het zou niet zou ontkiemen", **riep Kariem.** "Dan hadden we allemaal een groot probleem om voedsel te vinden. En als mensen en dieren geen eten zouden vinden, zouden ze langzaam uitsterven."

Opa Hassan knikte: "Allah waarschuwt ons in de Koran, Kariem: 'Hoe denken jullie dan over wat jullie zaaien? Zijn jullie het die het doen groeien of zijn Wij het Die doen groeien? Als Wij zouden willen, dan zouden Wij het laten verdorren, zodat jullie het zouden blijven betreuren.' (Soerah al-Waqi'ah 56: 63-65)

Terwijl ze liepen, begon Kariem na te denken over wat zijn opa hem had verteld. **Hij vertelde zijn opa wat hij dacht:** "Planten zijn zo belangrijk voor ons om te overleven, opa. Ze reinigen de lucht die we inademen, ze voeden ons en geven ons energie, ze verschaffen ons heerlijk fruit en groenten en maken het overal mooi.

Kijk eens, hoeveel verschillende bomen, bloemen, fruit en granen er zijn!"

"Er is nog een zegening die wij zijn vergeten," **zei zijn opa.** "Deze komt van de planten, Allah vertelt ons erover in de Koran: '(Hij is) Degene Die voor jullie van de groene boom vuur heeft gemaakt. Waarna jullie er een vuur mee ontsteken.' (Soerah Ya-Sien 36:80)"

"Ja, hoe kon ik dat vergeten?" **vroeg Kariem.** "We branden hout van de bomen om ons warm te houden. Het basismateriaal voor boeken, schriften, kranten en alle soorten papier komt van bomen; net als lucifers, de stoelen waarop we zitten, onze tafels, deuren, ramen..."

Opa Hassan was het er helemaal mee eens: "Naast de het nut van planten, hebben ze nog een kenmerk. Een soort druivenrank die in Midden- en Zuid-Amerika groeit, trekt rupsen en vlinders aan en voorziet hen van voedsel. Deze insecten leggen hun eitjes op deze rank zodat deze, wanneer ze uitkomen, heerlijk voedsel hebben om te eten. Maar het belangrijkste is: voordat ze hun eitjes gaan

leggen, bekijken de vlinders de bladeren. Als een ander insect daar al zijneitjes heeft gelegd, weten ze dat het moeilijk zal zijn voor twee families om te eten van dezelfde plant, dus beslissen ze om naar een andere plant te gaan waarvan de bladeren nog vrij zijn.

Deze druivenrank vormt groene bulten op zijn bladeren. Sommige soorten maken zelfs vlekken onder hun bladeren die op vlindereitjes lijken, op de plek bij een aftakking. Wanneer de rupsen en de vlinders dit zien, denken ze dat er al een ander insect als eerste zijn eitjes heeft gelegd. Zij leggen hun eitjes niet op die plant, maar gaan weg op zoek naar een andere."

"Wat een geweldig verdedigingssysteem!" **zei Kariem**, die onder de indruk was.

"Ja, Kariem," **besloot opa Hassan**: "Het is Allah met Zijn hoogste kennis Die deze plant heeft geleerd om zichzelf te beschermen. Vergeet dat nooit, oké?"

OPA OETHMAAN EN ZIJN KLEINZOOON

Zodra Idries uit school kwam, rende hij naar zijn opa om hem over iets te vragen waarover hij had nagedacht.

“Opa,” **zei hij**, “Ik wil u iets vragen.”

“Wat dan, Idries?” **vroeg Opa Oethmaan**.

“Opa, in de bus vertelde een vrouw aan haar vriendin hoe belangrijk geduld is, en dat oprecht geduld net zo zou moeten zijn zoals het in de Koran is beschreven. Kunt u me vertellen wat dat betekent, opa?”

Opa Oethmaan knikte: “De meeste mensen weten niet wat echt geduld is, of hoe een geduldig iemand zich zou moeten gedragen. Sommige mensen denken dat geduld alleen maar betekent dat ze de moeilijkheden en teleurstellingen in hun leven moeten weerstaan en verdragen. Maar Allah leert ons in de Koran dat echt geduld heel erg verschilt van alleen maar iets verdragen.”

Idries vroeg nog iets: “Dus opa, wat is de bron van dit geduld in de Koran?”

“Weet je, Idries,” **antwoordde zijn opa**, “de manier om Allah’s gunst, liefde en welbehagen te verdienen, is door Zijn wetten en geboden in de Koran volledig te gehoorzamen. Allah wil dat Zijn dienaren de moraal van de Koran volledig uitoefenen tot het einde van hun leven. En het geheim waardoor ze in staat zijn om Zijn gebod te gehoorzamen, wat er ook gebeurt, ligt in het volmaakte geduld dat komt vanuit het geloof. Een persoon die de echte betekenis van geduld

leert, kan zich gedragen op die manier die Allah van hem wenst en zal regelmatig zijn gebeden verrichten. Een gelovig mens weet dat Allah's kennis en wijsheid overal zijn en dat er niets gebeurt zonder Zijn toestemming. En achter elke gebeurtenis zit een reden en oneindig veel goede dingen die Hij heeft geschapen."

"In dat geval zou iemand niet verontrust moeten zijn door de dingen die hem overkomen, maar altijd geduld moeten hebben," **zei Idries.**

Opa Oethmaan glimlachte: "Helemaal waar, Idries. Allah is de vriend, beschermer en helper van de gelovigen. Dus zelfs al lijkt het op het eerste gezicht niet altijd zo, alles wat ons overkomt is voor onze eigen bestwil. Daarom betekent geduldig zijn voor een gelovige, niet dat men gedwongen wordt een morele opdracht op te volgen. In tegendeel, het is een daad van aanbidding die hij met vreugde en oprecht plezier uitvoert. Gelovigen weten dat wat hen ook overkomt, geschapen is door Allah en dat er zeker iets goeds uit voort zal komen. Omdat weten dat Allah het beste met hen voor heeft, zullen ze iedere gebeurtenis met enorm plezier en innerlijke tevredenheid tegemoet zien. In de Koran zegt Allah: 'Degenen die geduld hebben en op hun Heer vertrouwen.' (Soerah al- 'ankaboet 29:59)

"In dat geval zal het geduld van een gelovige nooit opraken!" **riep Idries opgewonden.** "Nu begrijp ik wat de mevrouw in de bus bedoelde."

Opa Oethmaan antwoordde: "Ja, mijn jongen. Mensen zijn geduldig omdat dat een opdracht van Allah is en daarom zullen ze nooit in een situatie komen waarin ze hun geduld verliezen. Gedurende hun hele leven zullen ze deze daad van aanbidding met plezier en gretigheid uitvoeren."

"Bedankt opa," **zei Idries.** "Nu begrijp ik dat geduld heel belangrijk is, en als Allah het wil, zal het geduld van de mensen nooit eindigen".

ONZE KLAS

“Goedemorgen kinderen”, **zei de leraar op maandagochtend.**

“Goedemorgen meneer,” **antwoordden de leerlingen.**

“Hoe was jullie weekend?” **vroeg hij.**

“Heel leuk, meneer. We hebben sneeuwballen gegooid en een sneeuwpop gemaakt!”

“Dus, jullie hebben plezier gehad van de sneeuw dit weekend”, **zei hij met een glimlach tegen de kinderen.**

“Ja meneer, we hebben veel lol gehad,” **antwoordden ze.**

De leraar keek de klas rond en fronste: “Ik zie dat er een paar

leerlingen niet zijn vandaag."

"Ja, Saliem en Aisja zijn er vandaag niet."

"Weet je ook waarom?"

"Ze zijn thuis, meneer,"
zei de klas, "Ze zullen wel ziek zijn."

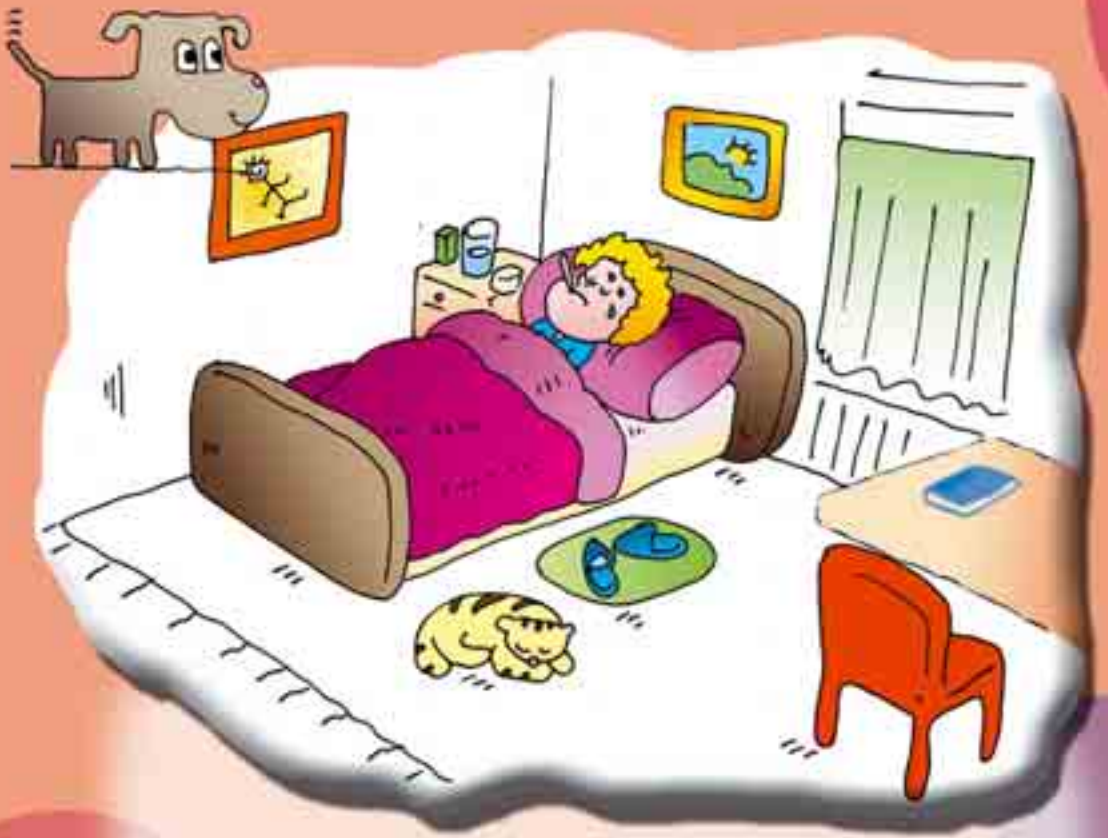
"Dan hebben ze vast te lang in de sneeuw gespeeld,"
fronste de leraar.

"Wij hebben ook in de sneeuw gespeeld, worden wij dan ook ziek, meneer?", **vroeg de klas ongerust**.

"Als je niet voorzichtig bent en te lang in de sneeuw blijft, wel."

"Waarom maakt de sneeuw mensen ziek? We vinden het fijn als het sneeuwt. En we vinden het ook fijn om erin te spelen."

De leraar legde uit: "Mensen worden ziek omdat bacteriën hun lichaam zijn binnengekomen. Zoals jullie weten zijn bacteriën onzichtbare organismen. Ze komen ons lichaam binnen en brengen ons schade toe. Wanneer we niet zorgvuldig omgaan met hygiëne, en eten zonder onze handen te hebben gewassen, kunnen ze ons lichaam binnenkomen en daar blijven."

"Worden we direct ziek wanneer de bacteriën ons lichaam binnenkomen, meneer?" **wilde één van de leerlingen weten.**

"Nee," **antwoordde hij.** "We worden niet altijd ziek. Toen Allah ons schiep, gaf Hij onze lichamen een bijzonder immuunsysteem om tegen bacteriën te vechten. We realiseren het ons niet, maar de elementen van dit immuunsysteem beschermen

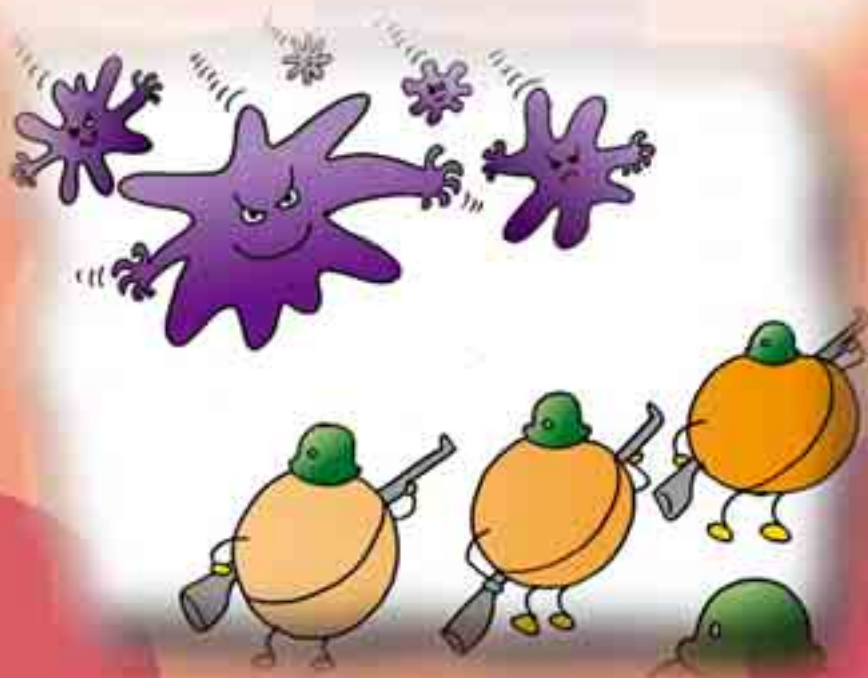

onze lichamen net als een leger. Ieder element van dit zeer ingewikkelde systeem verricht zijn taak perfect."

"Maar, meneer, waarom worden we dan ziek? Is het omdat ons immuunsysteem zijn werk niet heeft gedaan?"

"Nee, bij een normaal iemand werkt het immuunsysteem altijd. Zonder dat we het weten, is ons immuunsysteem in een grote strijd verwickeld tegen bacteriën. Allereerst probeert het de bacteriën te weerhouden om in onze lichamen te komen en om daar te blijven. Wanneer het bacteriën lukt om binnen te komen, vernietigt het immuunsysteem hen onmiddellijk."

"Waarom worden we dan ziek?" **wilden ze nog steeds weten.**

“Wanneer we te lang buiten in de kou blijven,” **legde hij uit**, “en als we niet goed eten, worden onze lichamen zwak. Als dat gebeurt, zal ons immuunsysteem ook zwakker worden. De bacteriën die dan niet vernietigd worden, zullen zich vermenigvuldigen en zich snel door onze lichamen verspreiden.”

“Dus als dit gebeurt, nemen de bacteriën ons hele lichaam over?” **vroegen ze**.

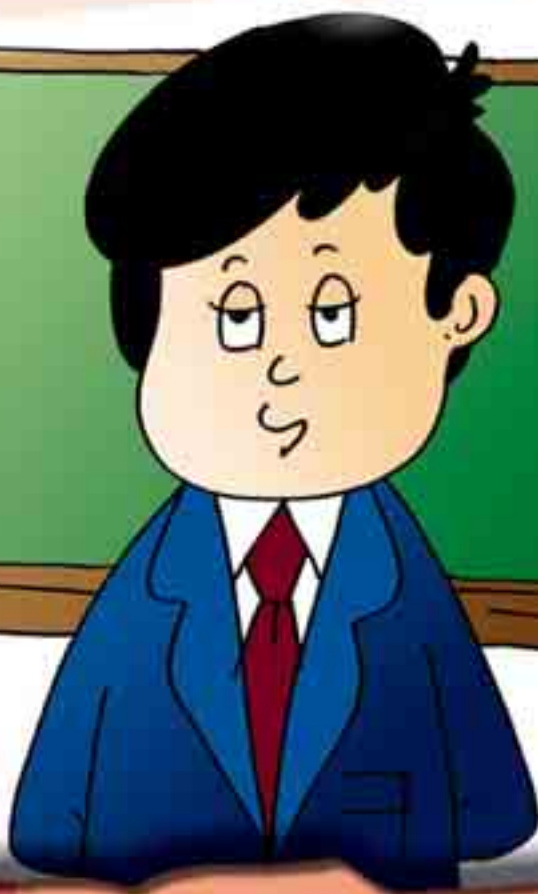
“Nee,” **ging hij verder**, “In dat geval begint ons immuunsysteem een nog grotere oorlog tegen de bacteriën. Door deze grote oorlog krijgen we koorts, we voelen ons niet lekker en onze gewrichten beginnen pijn te doen.”

De leerlingen knikten. “Ja. Als dat gebeurt, moeten we in bed blijven.”

“Natuurlijk, als dat gebeurt, is rusten het beste dat we kunnen doen. Wanneer we veel rust krijgen en tegelijkertijd medicijnen nemen en we al ons eten opeten, zal ons immuunsysteem sterker worden en ons helpen. Dus zal het in een korte tijd de bacteriën overwinnen en ze uit ons lichaam gooien. Zo worden we weer gezond.”

“Nu begrijpen we hoe we ziek worden,” **zeiden de leerlingen.** “Van nu af aan zullen we heel voorzichtig zijn.”

“Ja,” **zei de leraar:** “Allah heeft ons gezegend toen Hij onze lichamen met zo’n verdedigingssysteem heeft geschapen. We zouden Hem hiervoor dankbaar moeten zijn en goed voor ons zelf zorgen, zodat we de gezondheid die Hij ons heeft gegeven, niet verliezen.

BIJLAGE: HET BEDROG VAN DE EVOLUTIELEER

In dit gedeelte van het boek zullen we bepaalde ideeën onderzoeken die aangehangen worden door evolutionisten, die niet in het bestaan van Allah geloven en die proberen om anderen te misleiden door te beweren dat alles vanzelf, per ongeluk, is ontstaan.

Maar wanneer iemand probeert om een ander te misleiden, zal de waarheid uiteindelijk altijd uitkomen. Wanneer de betrokken persoon intelligent is, zal hij het doorhebben wanneer er tegen hem wordt gelogen. Omdat evolutionisten leugens vertellen, spreken ze zichzelf tegen. Op de volgende pagina's zullen we zien hoe onlogisch hun beweringen zijn en hoe hun bedrog ontmaskerd is.

WAT IS DE EVOLUTIETHEORIE ?

De evolutietheorie is één van de verkeerde ideeën die naar voren zijn gebracht door mensen die niet in het bestaan van Allah

geloven. Het was Charles Darwin die, ongeveer 150 jaar geleden, deze theorie oorspronkelijk voorstelde. Volgens deze onlogische theorie, is alles door spontane, toevallige gebeurtenissen ontstaan. Bijvoorbeeld, volgens Darwin zijn vissen op een dag toevallig veranderd in reptielen. Op een andere dag werd door een andere toevalligheid een reptiel veranderd in een vogel en begon het te vliegen. Voor wat betreft mensen, zij stammen af van apen. Er zit absoluut geen waarheid in deze bewering. De enige waarheid is dat Allah ons, alle andere levende wezens, de wereld en het heelal heeft geschapen. Darwin en anderen die zijn bewering volgen, hebben een grote leugen verteld.

Atomen zijn de kleinste deeltjes waarvan alle materie, levend en levenloos, is gemaakt. Dit betekent dat alles om ons heen, inclusief jij, is gevormd door het samengaan van miljoenen atomen. Evolutionisten (degenen die Darwin geloven) zeggen dat atomen toevallig besloten om samen te komen en dat levende dingen zo zijn ontstaan. Volgens deze onlogische bewering is er op een dag een krachtige wind of een orkaan ontstaan die deze atomen heeft samengebracht.

Volgens Darwin's draaiboek verbonden deze cellen zich om cellen te maken. Zoals je weet, is ieder levend wezen gemaakt van cellen. Deze werken vervolgens samen om onze ogen, oren, bloed, hart, kortom onze lichamen, te maken.

Je moet niet vergeten dat cellen heel ingewikkelde systemen zijn. In elke cel zitten vele verschillende structuren, vergelijkbaar met organen, die allerlei functies ten behoeve van die cel uitoefenen.

We kunnen de cel vergelijken met een enorme fabriek. In een cel zitten fabrikanten, transporteurs voor materiaal, in- en uitgangen, productiecentra, boodschappers, energiebewakingscentra, enz. Is het mogelijk dat een fabriek helemaal vanzelf ontstaat, met stenen, grond en water dat samenkomt na een storm, en dat dit allemaal toevallig gebeurt? Natuurlijk niet! Iedereen zou lachen over zo'n belachelijke bewering. Echter, evolutionisten beweren iets dat net zo belachelijk is door te zeggen: "De cel is toevallig ontstaan."

Evolutionisten zouden ons willen laten geloven dat deze cellen levende wezens vormden toen ze per ongeluk bijeenkwamen.

Laat evolutionisten een experiment uitvoeren!

Laat evolutionisten een grote ton nemen. Laat hen alle atomen die ze maar willen in deze ton stoppen. Sta hen toe om alles wat ze maar willen daarbij te stoppen. Laat hen in de ton al het ruwe materiaal stoppen dat nodig is om levende wezens te maken. Dan kunnen ze de ton verwarmen of onder stroom zetten. Laat hen doen wat ze maar willen en zo vaak als ze willen. Ze kunnen de ton miljoenen jaren bewaken (ze kunnen deze taak overdragen aan jongere evolutionisten, omdat één leven lang niet genoeg zal zijn voor deze taak).

Wat zou het resultaat van dit alles zijn?

Denk je dat er misschien kersen, meloenen, aardbeien, pruimen, viooltjes, rozen, olifanten, giraffen, leeuwen, lammetjes, konijnen, bijen, katten, honden, eekhoortjes en vissen uit deze ton komen? Zou iemand die nadenkt, die blij of opgetogen kan worden, die graag naar muziek luistert en boeken leest misschien uit de ton kunnen stappen? Natuurlijk niet! Net zomin als iemand als de professor die de ton bewaakt, eruit kan komen. Niet alleen kan er niet één professor uitkomen, maar nog niet eens één van de triljoen cellen uit het lichaam van zo'n professor.

Levenloos materiaal kan nooit per ongeluk samenkomen om een levend wezen te vormen. Allah heeft het heelal en alle levende wezens uit het niets geschapen.

Atomen zijn levenloos. Kan levenloos materiaal samengaan om een levend, lachend, denkend wezen te produceren?

Natuurlijk niet, geen levend wezen zou ooit uit die ton kunnen komen. Omdat levende wezens niet gemaakt worden van stukjes levenloos materiaal dat toevallig bijeen komt. Allah heeft alle levende wezens geschapen. Allah schiep mensen, bergen, meren, lammetjes, leeuwen en bloemen toen er nog helemaal niets bestond en Hij heeft alles geschapen vanuit niets alleen maar door het bevel "Wees" (Besta!) te geven.

HOE ONTWIKKELEN LEVENDE DINGEN ZICH VOLGENS EVOLUTIONISTEN?

Allah heeft alle soorten geschapen en niet één van deze soorten kan voortkomen vanuit een andere. Dit is omdat elke soort zijn eigen unieke eigenschappen bezit.

Echter, de theorie van de evolutie is fout in haar bewering dat levende dingen in de loop van de tijd evolueren, andere kenmerken ontwikkelen en veranderen in andere wezens. Jullie hebben allemaal wel eens schildpadden, hagedissen en slangen gezien; evolutionisten hebben de onlogische bewering dat deze reptielen per ongeluk zijn veranderd in vogels.

Dus, wat zijn deze gebeurtenissen waarvan zij beweren dat ze tot gevolg hadden dat de reptiel veranderde in een ander schepsel? Evolutionisten geloven dat de evolutie plaatsvindt als resultaat van twee aparte gebeurtenissen die gelijktijdig plaatsvinden, namelijk "mutatie" en "natuurlijke selectie". Dit is echter een onlogische overtuiging, die geen wetenschappelijke basis heeft.

Er zijn ontelbare soorten levende dingen op aarde. Evolutionisten zullen nooit in staat zijn om uit te leggen hoe deze verschillende soorten ontstaan zijn. Dit is één van de beste voorbeelden van Allah's scheppende kunstzinnigheid.

Wat is natuurlijke selectie?

De eenvoudigste uitleg van natuurlijke selectie is dat de sterkste wezens overleven, terwijl de zwakkere verdwijnen. Laten we dit eens uitleggen met een voorbeeld. Denk aan een kudde herten die vaak aangevallen wordt door wilde dieren. Wanneer dat gebeurt, zullen de herten hard gaan rennen en alleen de snelst rennende en lenigste herten zullen overleven. Langzamerhand, zullen de zwakke en langzame herten volledig verdwijnen, doordat de roofdieren hen inhalen. Er zullen alleen gezonde en sterke herten overblijven. Daardoor zal, na enige tijd, de kudde alleen nog maar bestaan uit sterke herten.

Wat we tot zover hebben gezegd is correct, maar deze dingen hebben niets te maken met evolutie. Ondanks dit geloven evolutionisten dat zo'n kudde herten langzamerhand gaat veranderen in een ander dier, giraffen bijvoorbeeld. Zie je hoe

fout ze het hebben? Hoe snel een hert ook rent, of hoe ver het zijn nek ook uitstrekt, het kan niet in een ander dier veranderen zoals een leeuw of een giraffe. Dit kan alleen maar in sprookjes. Jullie kennen waarschijnlijk allemaal het verhaaltje van de kikker die in een prins verandert. De enige keer dat een kikker in een prins kan veranderen in is een sprookje. Echter, in het echte leven is het onmogelijk voor een hert om te veranderen in een leeuw of een ander levend wezen. En toch blijven de evolutionisten volhouden dat dat kan!

Wat betekend mutatie?

Mutaties zijn schadelijke veranderingen die plaatsvinden in een levend lichaam. Mutaties kunnen veroorzaakt worden door straling of chemische stoffen. Het effect van straling en chemische stoffen op levende wezens is altijd schadelijk. Bijna 60 jaar geleden, tijdens de Tweede Wereldoorlog, werd er een atoombom op de Japanse stad Hiroshima gegooid. De atoombom verspreidde straling in de omgeving, en deze veroorzaakte verschrikkelijke schade bij mensen. De straling veroorzaakte bij de mensen die eraan werden blootgesteld, dat zij ernstig ziek werden of doodgingen. Bovendien werden

sommige van hun lichaamssystemen vernietigd, en dit op zijn beurt had tot gevolg dat hun kinderen ziek of gehandicapt werden geboren.

Dus met zo'n rampzalige gebeurtenis in gedachten, is dit wat de evolutionisten ons willen laten geloven: op een dag ondergaat een vis een mutatie; hij is bijvoorbeeld net als de mensen van Hiroshima blootgesteld aan straling of iets dergelijks. Als gevolg van deze mutatie vinden er enkele veranderingen plaats in het lichaam van de vis, en op een dag verandert hij in een krokodil. Dit is een volkomen belachelijke bewering. Bovendien, zoals boven vermeld, zijn mutaties altijd schadelijk voor levende wezens. Het maakt hen ofwel gehandicapt of erg ziek.

We kunnen de beweringen van evolutionisten vergelijken met het volgende voorbeeld: Als je een bijl zou nemen en er een zwart/wit televisie mee zou raken, zou je deze dan kunnen veranderen in een kleurentelevisie? Natuurlijk niet! Als je in het wilde weg de televisie zou raken met die bijl, krijg je uiteindelijk een kapot toestel. Net zoals je iets uiteindelijk zou vernielen wanneer je het in het wilde weg zou raken met een bijl, zo schaden mutaties levende wezens.

FOSSIELEN DIE DOOR DE EVOLUTIONISTEN MAAR NIET GEVONDEN KUNNEN WORDEN

Een fossiel is een deel van een dier of een plant dat al een hele lange tijd dood is, meestal duizenden of zelfs miljoenen jaren. Het is bewaard in steenlagen in de aardkorst. Om een fossiel te worden, moet een plant of een dier bijna direct nadat ze is gestorven, begraven worden. Als een vogel bijvoorbeeld op de grond zat en een hoop zand plotseling op hem zou vallen en hem zou doden, dan zouden de overblijfselen van deze vogel miljoenen jaren bewaard kunnen blijven. Iets

Onder de lagen van de aardkorst kunnen we overblijfsels van dieren vinden die in het verleden leefden. Deze overblijfselen noemen we fossielen en zij ontkrachten alle beweringen van de evolutionisten.

Een fossiele slak

Een fossiele spin

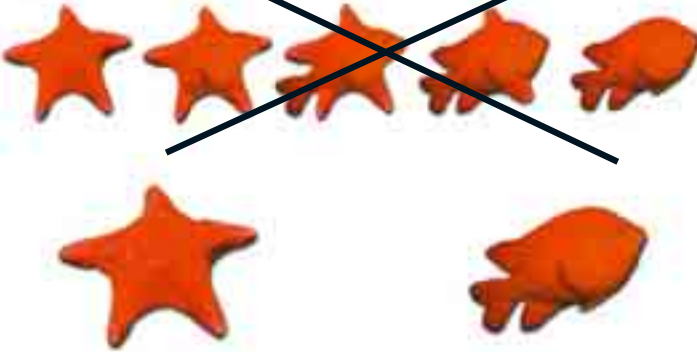
vergelijkbaars is hars van sommige bomen, die een fossiel kan worden door geologische processen. In dat geval wordt de hars "amber" genoemd. Door omstandigheden in het verleden werden insecten door deze hars gevangen terwijl hij langs de stam vloeide. Vervolgens is de hars verhard en de amber en het insect binnenin zijn zonder beschadiging miljoenen jaren bewaard gebleven tot op de dag van vandaag. Dit helpt ons om veel te leren over wezens die lang geleden leefden. Zulke bewaarde overblijfselen van de één of andere soort noemt men fossielen.

Wat betekent "overgangsfossiel"?

De belangrijkste onwaarheid die evolutionisten bedachten, is die van de "overgangsvormen." In sommige van hun boeken noemen ze deze soms "tussenliggende overgangsvormen".

Zoals jullie weten, beweren evolutionisten dat schepsels uit elkaar zijn ontstaan. Ze houden ook vol dat het eerste schepsel per ongeluk ontstond. Zij willen ons laten geloven dat dat schepsel langzamerhand in een ander veranderde en dat andere schepsels in nog weer andere veranderden, enzovoort. Evolutionisten

Evolutionisten beweren bijvoorbeeld, dat zeesterren in miljoenen jaren zijn ontwikkeld en veranderd in vissen. Volgens deze bewering zouden er vele “overgangsvormen” tussen zeesterren en vissen moeten zijn. Maar geen enkel fossiel van zo’n overgangsvorm is tot nu toe gevonden. Er zijn zeesterren en er zijn vissen in de lijst van fossielen, maar er zijn geen overgangsvormen bestaande uit vreemde combinaties van beide.

zeggen dat bijvoorbeeld vissen afstammen van een schepsel dat op een zeester leek. Dit betekent dat op een dag, als gevolg van mutatie, een zeester een arm verloor. In de loop van de volgende miljoenen jaren verloor hij nog meer armen, behalve die armen die zichzelf ontwikkelden als vinnen. Tegelijkertijd vonden alle andere veranderingen plaats die noodzakelijk waren om een zeester in een vis te veranderen. (Niets van dit alles kon ooit gebeuren, natuurlijk, maar we bedenken slechts even wat de evolutionisten ons willen laten geloven!). Volgens de evolutionisten moest de zeester vele fasen doorlopen om in een vis te veranderen.

Deze denkbeeldige wezens in hun gedaanteverwisselingsfase worden daarom tussenliggende soorten in het evolutieproces genoemd. Nogmaals, volgens de onlogische beweringen van evolutionisten, zouden ze allemaal rudimentaire oftewel nog niet volledig gevormde lichaamsdelen moeten hebben. De tussenliggende soorten die volgens de beweringen gevormd werden terwijl de vis veranderde in een reptiel, zouden

Ontelbare fossielen van vissen en zeesterren zijn gevonden. Maar, in tegenstelling tot de verzinsels van de evolutionisten, er is geen overgangsvorm gevonden die een zeester laat zien tijdens het veranderingsproces tot vis.

Een 50 miljoen jaar oude fossiel van een vis

Een 400 miljoen jaar oud fossiel van een zeester

Zeesterren zijn nooit veranderd. Vandaag de dag zijn ze precies hetzelfde als miljoenen jaren geleden. Dit bewijst dat evolutionisten hebben gelogen. Hierboven zie je een zeester en een 400 miljoen jaar oud fossiel van een zeester.

Een fossiel van een krab die 150 miljoen jaren geleden leefde

Een foto van een krab zoals hij er vandaag de dag uitziet. Er is geen verschil tussen de twee krabben, nietwaar?

bijvoorbeeld "half volgroeide" voeten, vinnen, longen en kieuwen moeten hebben. We moeten bedenken dat als zulke vreemde wezens daadwerkelijk zouden hebben bestaan in het verleden, wij hiervan zeker fossiele overblijfselen zouden hebben gevonden. Het is interessant dat tot nu toe niet één fossiel gevonden is van tussenliggende soorten waarvan de evolutionisten beweren dat ze hebben bestaan.

Schepselen zijn niet uit elkaar ontstaan. De waarheid is dat zij allen op een bepaald moment ontstonden met al hun kenmerken intact en zonder onvolkomenheden. Zij zijn niet anders dan de leden van hun soort die vandaag de dag leven. Allah heeft hen allemaal geschapen.

WAT GEBEURDE ER TIJDENS HET CAMBRIUM

De oudste fossielen van levende dingen dateren van een tijd genaamd het Cambrium, ongeveer 500 miljoen jaren geleden. De schepsels die gedurende het Cambrium leefden, bewijzen ook dat de theorie van de evolutionisten helemaal fout is. Hoe dan? Deze schepsels verschijnen plotseling gedurende het Cambrium. Vóór hen bestonden er geen andere levende dingen op deze planeet. Het feit dat deze schepsels plotseling vanuit het niets verschenen, bewijst dat Allah hen op één enkel moment heeft geschapen. Als de theorie van de evolutionisten klopte, dan zouden deze schepsels langzaam zijn ontwikkeld uit eenvoudigere voorvaders. Deze schepsels hebben echter noch voorvaders, noch overgangsvormen die vóór hen leefden. Er zijn absoluut geen sporen van zulke organismen in enige fossielenlijst. Fossielen laten ons zien dat deze schepsels, net als alle andere levende dingen, plotseling verschenen gedurende het

Dit schepsel heet een “trilobiet” en leefde in het Cambrium.

Cambrium, met alle kenmerken intact maar zonder zogenaamde evolutie voorvaders van waaruit zij ontstonden vóór hen. Dit is het duidelijkste bewijs dat Allah hen heeft geschapen.

Er heeft bijvoorbeeld gedurende het Cambrium een schepsel geleefd genaamd de trilobiet, die we echter niet meer kunnen zien omdat hij uitgestorven is. De trilobiet had heel ingewikkelde maar perfecte ogen. Deze bestonden uit honderden cellen in de vorm van honingraten, hierdoor had hij een zeer helder zicht. Het is duidelijk dat levende dingen met zulke prachtige kenmerken onmogelijk zomaar per ongeluk kunnen ontstaan.

HET VERZINSEL DAT VISSSEN VERANDERDEN IN REPTIELEN

Evolutionisten zeggen dat reptielen ontstaan zijn uit vissen. Volgens hen besloten vissen op een dag, toen er weinig voedsel in de zee was, om op het land te gaan kijken. En terwijl ze daar waren, veranderden ze in reptielen zodat ze aan land zouden kunnen overleven. Zoals je begrijpt is dit een absurd

idee, omdat iedereen weet wat er met vissen gebeurt als ze aan land gaan: ze zouden sterven!

Heb je ooit gevist? Denk eens na! Wat zou er gebeuren als je een vis zou vangen en je zijn leven zou redden, hem mee naar huis zou nemen en in jouw tuin zou leggen? Zoals we al zeiden, hij zou doodgaan. Als je nog een keer zou gaan vissen en je zou deze keer veel vissen vangen en zou ze allemaal meenemen naar jouw tuin, wat zou er dan gebeuren? Hetzelfde, ze zouden allemaal sterven!

Toch weigeren evolutionisten dit te erkennen. Zij zeggen dat één van de vissen terwijl hij dood lag te gaan in jouw tuin, plotseling in een reptiel begon te veranderen en bleef leven. Dat is totaal onmogelijk!

Dit kan onmogelijk, omdat er heel veel verschillen zijn tussen vissen en landdieren, en al deze veranderingen kunnen niet opeens bij toeval, gebeuren. Laten we eens een lijst maken van een paar dingen die een vis nodig heeft om op het land te overleven:

1. Vissen gebruiken kieuwen om te ademen in het water. Aan land echter kunnen ze niet ademen met kieuwen, dus sterven ze als ze het water verlaten. Ze zouden longen nodig hebben.

Veronderstel dat een vis op het idee kwam om het water te verlaten, waar zou hij longen vandaan moeten halen? Bovendien heeft hij geen idee wat een long eigenlijk is!

2. Vissen hebben geen nieren zoals wij, maar ze zouden deze nodig hebben als ze aan land zouden leven. Als ze zouden besluiten om naar droog land te verhuizen, is het heel duidelijk dat ze niet in staat zouden zijn om nieren voor zichzelf te vinden.

3. Vissen hebben geen voeten, daarom zouden ze niet kunnen lopen als ze aan land zouden komen. Hoe konden de eerste vissen die besloten aan land te komen, dan voedsel zoeken? Omdat dit onmogelijk is, is het duidelijk dat evolutionisten ook hierover ongelijk hebben.

Dit zijn slechts drie van de honderden dingen die vissen moeten hebben gehad om aan land te kunnen overleven.

Over de vis genaamd Coelacanth

Jarenlang hebben evolutionisten een vis, die ze "de coelacanth" noemden, omschreven als een overgangsvorm die het bijna gelukt was om aan land te komen. In al hun boeken en tijdschriften zetten ze deze vis neer als bewijs voor hun theorie. Zij dachten dat de coelacanth

Evolutionisten beweren dat de coelacanth een vis was, die begon te veranderen in een reptiel. Later is een levende coelacanth ontdekt en werden de verzinsels van de evolutionisten duidelijk. De coelacanth is een echte vis.

al lange tijd uitgestorven was. Daarom verzonnen ze onware verhalen toen ze de fossielen van deze vis onderzochten.

Toen ineens, slechts een paar jaar geleden, ving een visser een coelacanth. Vanaf dat moment zijn er vele anderen gevangen. Het was duidelijk dat de coelacanth een gewone vis was, het was helemaal niet bezig om aan land te komen zoals evolutionisten beweren. De evolutionisten zeiden: "Deze vis leefde in erg ondiep water en dus was het bezig om aan land te komen." In werkelijkheid leefde de coelacanth in heel diep water. Het was geen overgangsvorm, zoals de evolutionisten ons wilden laten geloven. Het was een echte vis. Vele andere verkeerde ideeën van de evolutionisten zijn sindsdien ontmaskerd.

DE BEWERING DAT VOGELS GEËVOLUEERD ZIJN UIT REPTIELEN, IS NIET WAAR

Een andere foutieve bewering van evolutionisten gaat over het ontstaan van vogels.

Hun grote verzinsel is dat reptielen die in bomen leefden, van

boom tot boom begonnen te springen en daarbij vleugels ontwikkelden. Een ander groot verzinsel is dat sommige reptielen, terwijl ze rennend probeerden vliegen te vangen, met hun voorarmen fladderen en dat hun voorarmen in vleugels veranderden.

Is het geen belachelijk idee dat een dinosaurus vleugels zou ontwikkelen terwijl hij aan het rennen is? Zulke dingen gebeuren alleen in verhalen of strips.

Er is een nog belangrijker punt. Deze evolutionisten zeggen dat deze grote dinosauriër zijn vleugels ontwikkelde terwijl hij een vlieg probeert te vangen. Maar hoe is de vlieg zelf dan de lucht in gekomen? Waar kwamen zijn vleugels vandaan? Terwijl ze probeerden uit te leggen hoe een gigantische dinosauriër kon vliegen, zouden ze niet eerst moeten uitleggen hoe een klein insect dit kon? Natuurlijk moesten ze dat.

Maar dit is iets dat evolutionisten nooit zullen kunnen uitleggen. De vlieg is één van de beste vliegers op aarde. Hij kan zijn vleugels 500 tot 1000 keer per seconde op en neer fladderen. Zoals je weet, kan hij met veel gemak in de lucht manoeuvreren. Ongeacht hoeveel verhalen evolutionisten vertellen, zij kunnen nog steeds niet uitleggen hoe de vleugels van vogels zijn ontstaan. De waarheid

is: Allah heeft de vleugels van vogels en vliegen geschapen, samen met hun vliegkunst.

***Archaeopteryx, door de evolutionisten
een overgangsvorm genoemd, was eigenlijk
een volledig gevederde vogel!***

Laten we je slechts een paar van de vele verschillen tussen reptielen en vogels voorleggen.

1. Vogels hebben vleugels, reptielen niet.
2. Vogels hebben veren, reptielen hebben schubben.
3. Vogels hebben een uniek skelet en alle botten zijn hol. Dit maakt hen lichter en maakt het hun gemakkelijker om te vliegen.

Dit zijn slechts een paar verschillen die in eerste instantie naar voren komen. Er zijn vele andere verschillen tussen deze schepsels.

Als een soort reptiel zou zijn veranderd in een vogel, zouden er vele schepsels moeten hebben geleefd tussen de reptielen en de vogels in, die de fasen van deze verandering zouden vertegenwoordigen.

Fossielenjagers zouden in staat moeten zijn om ten minste één van deze fossielen te ontdekken. Dat betekent dat er schepsels moeten bestaan met half gevleugelde-, half gevederde- en half geschubde lichamen, en halfgesnaveld en met halve monden. En hun fossielen zouden gevonden moeten worden. Maar zulke schepsels zijn nooit ontdekt tussen de vele fossielen op aarde. De fossielen die gevonden zijn, behoren ofwel aan een compleet reptiel of wel aan een complete vogel. Dit betekent dat vogels niet zijn voortgekomen uit reptielen.

Allah heeft de vogels geschapen, net zoals alle andere levende wezens.

Het fossiel van een vogel genaamd **Archaeopteryx**, die de evolutionisten voorstellen als een tussenvorm, laat zien dat de evolutie een theorie is die gebaseerd is op bedrog. Dit fossiel is van een echte vogel en laat zien dat vogels in miljoenen jaren niet veranderd zijn.

Omdat evolutionisten dit echter niet willen accepteren, proberen ze mensen ervan te overtuigen dat wat zij zeggen waar is, door verhalen te verzinnen. Zij vonden een fossiel van een vogel die ze Archaeopteryx noemden, die ongeveer 150 miljoen jaar geleden leefde. Zij beweerden dat deze vogel een overgangsvorm was tussen de dinosaurïërs en vogels. Maar om te zeggen dat Archaeopteryx een voorvader was van de vogels is volledig onlogisch.

Archaeopteryx was een volledig gevederde vogel!

Want:

1. Archaeopteryx had veren, net zoals de vogels in onze tijd.
2. Archaeopteryx had hetzelfde borstbeen, waaraan zijn vleugels gehecht zijn, als andere vliegende vogels.
3. Archaeopteryx kan niet de voorvader van alle vogels zijn, omdat er fossielen van vogels zijn gevonden die ouder zijn dan hij.

HET GROTE VERZINSEL OVER DE MENSELIJKE EVOLUTIE

Evolutionisten houden vol dat mensen van apen afstammen en dat apen daardoor onze voorvaders zijn. Noch Darwin noch enige andere evolutionist heeft ooit enig bewijs gehad dat deze, volledig verzonnen, bewering ondersteunde. Eén van de redenen waarom de evolutietheorie in eerste instantie bedacht is, is eigenlijk om de mensen te laten vergeten dat Allah hen heeft geschapen. Als mensen geloven dat zij per ongeluk ontstaan zijn, en dat hun voorvaderen dieren waren, zullen ze geen verantwoordelijkheid voelen tegenover Allah. Als gevolg hiervan

Allah heeft mensen geschapen met verschillende talen en in verschillende rassen en kleuren. Deze verscheidenheid is een prachtige zegen.

zal dit hen al hun religieuze waarden laten vergeten en zullen ze egoïstisch worden. Egoïstische mensen verliezen goede gevoelens zoals liefde voor hun families en de medemens. Begrijp je, evolutionisten proberen mensen weg te leiden van zulke gevoelens en daarom proberen ze de evolutietheorie te verspreiden. Hun doel is om de mensen Allah te laten vergeten, dus vertellen ze aan iedereen: "Allah heeft jullie niet geschapen. Jullie stammen af van apen, met andere woorden, jij bent een ontwikkeld dier."

In werkelijkheid heeft Allah de mens geschapen. Vergeleken met andere levende wezens is de mens het enige schepsel dat kan praten, denken, zich verheugen en beslissingen kan nemen, dat intelligent is, een beschaving tot stand kan brengen en op een vooruitstrevend niveau kan communiceren. Allah is Degene die al deze kenmerken aan de mens heeft gegeven.

Evolutionisten kunnen geen enkel bewijs leveren dat mensen afstammen van apen

Op het gebied van de wetenschap is het heel erg belangrijk om bewijs te leveren. Wanneer je iets beweert en je wil dat anderen dit geloven, dan moet je iets van bewijs leveren. Bijvoorbeeld, als je jezelf voorstelt en tegen iemand zegt: "Mijn naam is Omar" en de ander zegt: "Ik geloof niet dat jouw naam Omar is," in dat geval zal je moeten bewijzen dat jouw naam werkelijk Omar is. Wat kan jouw bewijs zijn? Een identificatiebewijs, een geboorteakte, paspoort of je schoolrapport kan onder andere jouw bewijs zijn. Wanneer je één van deze aan die persoon laat zien, zal hij geloven dat je bent wie je zegt.

Laten we nu een wetenschappelijk voorbeeld geven. In de achttiende eeuw leefde een wetenschapper genaamd Isaac Newton, die zei dat hij de zwaartekracht had ontdekt. Als de mensen hem vroegen hoe hij dat zo zeker wist, antwoordde hij: "Wanneer een appel van de boom valt, valt hij op de grond. Hij blijft niet in de lucht hangen." Dat betekent dat er een kracht is die de appel naar de grond trekt, deze kracht noemen we "zwaartekracht."

Daarom moeten evolutionisten bewijs leveren om hun theorieën geloofwaardig te maken. Als

bijvoorbeeld de evolutietheorie vo houdt dat de mens afstamt van de apen, moeten wij hen (de evolutionisten) vragen: hoe kom je bij dit idee en waar is je bewijs?

Als de voorvaders van de mens daadwerkelijk apen waren, zouden we als verwachten fossielen te vinden van schepsels die half mens, half aap waren. Echter, er is nooit zo'n fossiel gevonden. We hebben alleen maar fossielen gevonden van mensen of van apen. Dit betekent dat evolutionisten absoluut niet kunnen bewijzen dat apen de voorvaders van de mens waren.

Evolutionisten proberen echter nog steeds mensen te misleiden met hun theorieën.

Een paar trucjes van evolutionisten

1. Evolutionisten praten over de fossielen van uitgestorven apensoorten alsof zij afkomstig zijn van schepsels die half mens en half aap waren.

Je hebt vast wel eens ergens plaatjes zoals hierboven gezien. Evolutionisten gebruiken deze om mensen te misleiden. De waarheid is dat zulke schepsels nooit hebben bestaan. In het verleden waren er mensen en er waren apen, net zoals vandaag de dag, en deze waren (en zijn) totaal verschillend van elkaar en waren (zelfs) geen familie (van elkaar). Geen van deze half aap-half mens wezens, zoals getoond op de tekening op de vorige pagina heeft ooit bestaan. Ze kunnen onmogelijk bestaan

hebben. Zoals al eerder vastgesteld, is er nooit een fossiel gevonden om die bewering te bevestigen.

Evolutionisten proberen echter steeds nieuwe trucjes met betrekking tot dit onderwerp. Terwijl ze bijvoorbeeld een fossiel behandelen dat toebehoort aan een uitgestorven soort aap, beweren ze dat het eigenlijk toebehoorde aan een wezen dat ergens tussen de apen en mensen in stond. Omdat mensen vaak niet goed op de hoogte zijn van dit onderwerp, neigen ze te geloven wat de evolutionisten zeggen.

2. Evolutionisten behandelen de fossielen van mensen van verschillende rassen alsof zij in werkelijkheid half aap, half mens waren.

Zoals wij weten, zijn er veel verschillende etnische groepen op aarde. Afrikanen, Chinezen, Indianen, Turken, Europeanen, Arabieren en vele anderen. Het is duidelijk dat mensen die tot verschillende etnische groepen behoren, soms verschillende kenmerken hebben. Chinezen hebben bijvoorbeeld amandelvormige ogen en sommige Afrikanen hebben een hele donkere huid en heel krullend haar. Wanneer je een Indiaan of een Eskimo ziet, weet je direct dat zij tot een verschillende etnische groep behoren. In het verleden waren er vele andere etnische groepen en sommige van hun kenmerken waren misschien verschillend van die van de mensen van vandaag. De schedel van de mensen van het Neanderthaler-ras was groter dan de schedel van mensen die vandaag leven. Hun spieren waren ook veel sterker dan de onze.

Evolutionisten gebruiken echter de verschillen tussen dit ras en het onze als een manier om mensen te misleiden. Zij zeggen bijvoorbeeld, wanneer ze een schedel van een Neanderthaler vinden: "Dit is de schedel van de voorvader van de mens die tienduizenden jaren geleden heeft geleefd." Soms zijn de fossiele

schedels die gevonden worden kleiner dan de gemiddelde schedelmaat van de huidige mensen. Wijzend naar zulke fossiele schedels, zullen evolutionisten zeggen: "De eigenaar van deze schedel stond op het punt om te veranderen van aap in mens."

In werkelijkheid zijn er zelfs vandaag de dag nog mensen die tot een verschillende etnische groep behoren die een kleinere dan gemiddelde schedelmaat hebben. De schedelmaat van een autochtone Australiër (Aboriginal) is bijvoorbeeld tamelijk klein, maar dit betekent niet dat zij half aap, half mens zijn. Zij zijn normale mensen, net als jij en ik.

Hieruit kunnen we opmaken dat de fossielen die de evolutionisten opvoeren als bewijs dat mensen van de apen afstammen, ofwel afkomstig zijn van vroegere soorten apen, of wel van menselijke rassen die nu uitgestorven zijn. Dit betekent dat half mens half aapwezens nooit hebben bestaan.

HET GROOTSTE VERSCHIL

Het grootste verschil tussen apen en mensen is, dat mensen een ziel hebben en apen niet. Mensen hebben bewustzijn; zij denken, spreken en brengen hun gedachten over aan anderen op rationele manieren, zij nemen beslissingen, voelen, ontwikkelen smaak, hebben kennis van kunst, schilderen, componeren liedjes, zingen en zijn vol van liefde en morele waarden. Al deze gaven zijn uniek voor de menselijke ziel. Alleen mensen hebben deze unieke kenmerken. Evolutionisten zijn niet in staat om dit te verklaren. Om op een mens te lijken, zou een aap vele lichamelijke veranderingen moeten ondergaan en zou hij andere gaven moeten hebben, die uniek zijn voor de mens. Is er enige kracht in de natuur die talenten als schilderen, denken of componeren aan een aap kan geven? Natuurlijk niet! Allah heeft

alleen de mens met zulke gaven geschapen en Hij heeft dieren geen van deze gaven gegeven. Zoals we gezien hebben, is het voor een aap absoluut onmogelijk om een mens te worden. Mensen zijn mensen geweest vanaf de dag dat ze werden geschapen. Vissen zijn altijd vissen geweest, en vogels altijd vogels. Geen wezen is de voorvader van een ander. Allah is de schepper van alle mensen en alle andere levende dingen. De reden waarom evolutionisten beweren dat mensen afstammen van de apen, is de lichamelijke overeenkomst tussen de twee. Echter, er zijn dieren die nog meer op de mens lijken. Een papagaai bijvoorbeeld, zoals op de foto, kan praten. Inktvissen hebben ogen die lijken op die van mensen. Honden en katten luisteren en volgen opdrachten op, net als mensen. Wat zou je denken als iemand zou zeggen dat mensen afstammen van honden, papagaaien of inktvissen? Zoals je ziet, er is geen verschil tussen dit idee en de verhalen die de evolutionisten hebben verzonnen.

Allah is de schepper van alles

Onze Heer is Degene Die biljoenen stukjes informatie heeft gestopt in een deeltje dat zo klein is dat we het niet eens kunnen zien zonder speciale apparatuur.

Allah is Degene Die ons heeft geschapen; onze ogen, ons haar en onze voeten. Hij is ook de Schepper van onze families, ouders, broers en zussen, vrienden en leraren.

Allah is Degene Die het voedsel waar wij van houden heeft geschapen; jam, cornflakes en macaroni en ook het fruit en de groente waar we gezond en sterk van worden. Als Allah ze niet had geschapen, zouden we nooit weten hoe aardbeien smaakten.

Allah heeft ons ook zintuigen gegeven om te proeven en te ruiken. Als hij ons deze niet zou hebben gegeven, zouden we de dingen die we eten nooit kunnen proeven. Het zou dan niet

uitmaken of we een aardappel of cake zouden eten. Allah heeft niet alleen heerlijk en lekker ruikend voedsel geschapen, Hij heeft ons ook de mogelijkheden gegeven om ervan te genieten.

Je houdt van sommige dingen, geniet ervan en hebt er plezier in. Het kan een toetje zijn dat je graag eet, een spelletje dat je graag speelt of een uitstapje met mensen waar je van houdt. Wat het ook is, je moet nooit vergeten dat het Allah is Die het voor jou mogelijk maakt om van zulke dingen te genieten.

Omdat Allah vol erbarmen is voor jou, geeft Hij jou plezierige en mooie dingen.

Om te beginnen was er een tijd waarin jij nog niet bestond. Denk je eens in: jij was nergens voordat je verwekt werd. Jij was niets. Allah heeft jou geschapen. Hij maakte jou uit het niets.

We moeten Allah daarom dankbaar zijn voor elk moment in ons leven. Voor alles waar we van houden en plezier in hebben, moeten we aan Allah denken en zeggen: "O Allah, ik ben altijd dankbaar voor al Uw zegeningen." Wanneer we ons in een vervelende situatie bevinden, zouden we weer tot Allah moeten bidden omdat Hij de Enige is die alles ten goede kan keren.

Allah hoort onze gebeden altijd en zal ze beantwoorden. Allah weet wat we diep in ons hart denken, Hij hoort en antwoordt ieder gebed.

Wij zijn onze diepste dank aan onze Heer verschuldigd, Hij Die ons, de wereld en alle zegeningen erin, schiep. Wetend dat Allah altijd bij ons is, dat Hij ons ziet en ieder moment naar ons luistert, moeten we ons altijd op de beste manier gedragen.

*Zij zeiden: "Heilig bent U,
wij hebben geen kennis,
behalve wat U ons onderwezen
hebt: voorwaar, U bent de
Alwetende, de Alwijze."
(Soerah al-Baqarah 2:32)*